

Izhaja

vsak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
poldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista napišejo, druga stran naj bo
prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

**Upravništvu lista „Mir“
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXX.

Celovec, 4. svečana 1911.

Št. 5.

Heinove obtožnice.

Deželni predsednik Hein se ne zgane. V svojem uradnem glasilu je sicer zatrjeval, da se bo vse pritožbe razpuščenega društva v zadevi ljudskega štetja preiskalo in rešilo. Da, preiskujejo in rešujejo pritožbe razpuščenega političnega društva in pritožbe strank zaradi nepravilnosti in goljufij pri ljudskem štetju tako, kakor je po godu „Volksratu“. Ta preiskovanja deželne vlade koroške so pesek v oči; osrednji vladi je treba navidezno dokazati, da se je deželna vlada na vse pritožbe ozirala, vendar pa so se izkazale za — neopravičene. Kdo ne pozna takih stranskih potov, ki končno vsi vodijo v Volksratovo posvetovalnico. Kaj pomaga, če pošilja Hein v razne kraje nacionalca Wolsegerja, ko pa je ravno ta v celovškem okrajnem glavarstvu vodil ljudsko štetje, ki ne odgovarja dejanskim razmeram! Razume se, da sebe mož ne bo pahnil v mlakužo! Pa tudi če bi imel resno voljo, popraviti krivico, je s takim preiskovanjem, kakor je je sedaj uvedla deželna vlada, ne bi mogel poravnati. Enega ali drugega našinca resno in ponovno povpraševati v trdoslovenskih krajih, je li res njegov občevalni jezik slovenski, in to v občinah, kjer se je **sistematično šteló po političnem mišljenju**, ne pa po občevalnem jeziku, se pravi iz preiskovanj norca briti. Če bi Hein res hotel reševati slovenske pritožbe resno, bi moral začeti preiskovati pri korenini in sicer po nepristranskih organih. Nemški nacionalni komisariji bodo našli seveda vse v redu, zlasti še ker so o vseh preiskavah prej poučeni — nemški voditelji in v industrijskih krajih delodajalci, ki že pravočasno poskrbijo, da si slovensko jagnje ne upa ziniti resnice, ampak je prisiljeno celo pri reviziji — lagati, da ne izgubi kruha. Vse to ve seveda tudi deželna vlada, pa se ne zgane. V občinah, kjer se politično nezavednih Slovencev po občevalnem jeziku sploh ni vpraševalo ali so števeni komisariji še-le doma, seveda po svojem političnem mišljenju, izpolnivali rubriko „občevalni jezik“, je namestu edino le novo številjenje po čisto nepristranskih organih. Seveda je teh na Koroškem

zelo težko dobiti, ker stojijo uradniki v službi Volksrata, drugi pa se izpodrinejo, in če so Slovenci, izrinejo iz dežele ali pa med Nemce. Deželna vlada ima v rokah take in enake pritožbe. Našla seveda ne bo ničesar, ker noče ničesar najti.

Deželni predsednik baron Hein uganja sedaj politiko ptiča znoja. Noče ničesar slišati, ničesar videti, kar bi bilo Volksratu neprijetno. Kakšna škandalozna izsiljevanja na pr. se vršijo pri celovškem magistratu! Hein pa je tih in pusti ležati tozadevne pritožbe v svojih predalih tako dolgo, da bo ljudsko štetje v Celovcu dovršeno, seveda čisto potvorjeno, namesto da bi bil, kakor se je v enakih slučajih zgodilo drugod, ustavil ljudsko štetje v Celovcu in je izvedel po nepristranskih vladnih organih. Potem, ko bo vse končano in ne bo nobene pomoči več zoper nasilnosti in krivice, bo Hein — rešil pritožbe in našel vse v redu! Že v zadnji številki smo navedli par drastičnih slučajev in pozvali nasprotnike, naj objavijo material, če ga res imajo, ko so hoteli farbat javnost, da so Slovenci — izsiljevali, grozili, pačili in Bog ve kaj še vse storili pri ljudskem štetju. In nasprotniki niso prišli na dan niti z enim — dejstvom. Ven z materialom, kličemo zopet, če ga imate! Ga bomo osvetlili, da bo svet videl, kake pritožbe da imajo v zadevi ljudskega štetja Nemci proti — Slovincem!

Kako pa vplivajo pri celovškem magistratu na Slovence, da bi popravili slovenski občevalni jezik v nemškega in s kakšnimi argumenti (dokazi) delujejo pri tem, evo zopet par slučajev:

G. jurist Blaž Lipar, popolnoma neodvisen mož, se je šel 9. prosinca na magistrat prepričati, kako da je vpisan. Ko je videl v polji, da je pravilno, je rekel: „Je pravilno“ in hotel oditi. Toda uradnik, ki mu je polo pokazal, mu je rekel: „Wartens ein bissel, ist aber das auch wahr?“ G. Lipar nato: „O ja, es wird schon wahr sein müssen!“ Uradnik: „Wie sprechen Sie sonst im Geschäft, in Wirtshäusern u. s. w.“ G. Lipar: „Meist slovenisch.“ Uradnik: „Sie werden aber mit der slovenischen Sprache in

Klagenfurt wahrscheinlich nicht viel ausrichten können.“ (S slovenščino da si ne more pomagati v Celovcu.) G. Lipar: „Aber, aber, gehen Sie, das ist meine Sache!“ (Pojte, pojte, to je moja stvar!) Še potem, ko je Lipar odhajal in še enkrat omenil, da nikakor ne pripusti, da bi se pola premenila ali kaj črtalo, je imel mlajši uradnik toliko predrznosti, da je vprašal starejšega: „Also wird's bleiben oder nicht.“ Starejši uradnik je vendarle odgovoril: „Ja, wird's schon bleiben müssen“, na kar je g. Lipar pripomnil: „Ich glaube auch!“

Če se tako dogaja pri zavednem, izobraženem Slovincu, ki je šel vendar s tem namenom na magistrat, da se prepriča, ako se ga ni kakor na tisoče drugih napačno vpisalo za Nemca, kaj se mora goditi še-le z onimi, ki so od nasprotnikov odvisni, kakor delavci itd.!

Neki uslužbenec pri železnici je bil poklican na celovski magistrat, ker se je vpisal za Slovence. Uradnik ga je vprašal, če govori on zmirom slovenski; na kar mu je dotični odgovoril, da doma vedno, na železnici pa tudi večinoma. Uradnik nato: „Govorite tudi nemško?“ Uslužbenec: „Da!“ Nato so mu proti vsem navodilom ministerstva rekli: „So können wir deutsche Sprache auch dazu schreiben.“ V resnici je nato uradnik zapisal tudi nemški jezik kot občevalni jezik. Ker pa po postavi sme biti vpisan samo eden občevalni jezik, katerega se bo potem samovoljno črtalo? Ni težko uganiti!

Nekega slovenskega obrtnika se je po vsej sili hotelo pregovoriti, da govori več nemški nego slovenski, dokler dotični po dolgem mešetarjenju ni izpregovoril: „Tega jaz ne morem pretehtati, z Bogom!“

Nekemu dijaku, ki so ga poklicali na magistrat, je rekel uradnik: „Sie haben hier slovenisch als Umgangssprache angeführt. Das ist ja gar nicht wahr! (Neverjetno!) Es ist gar nicht möglich hier in Klagenfurt. Sie besuchen eine deutsche Anstalt. Wie verkehren Sie mit den Kollegen und wie sprechen Sie mit den Professoren?“ Dijak je vprašal uradnika, če je on komisar, na kar mu je odgovoril, da ne, ter je poklical drugega moža z brado, ki ga je pa

Podlistek.

Kaj pa kaj Kitajci?

(O. Veselko Kovač.)

Denarni polom so imeli, kakor vi na Koroškem. (Prosim, da se osebni zaimék prav razume!) Središče tega žalostnega poloma je bil Šanghai. Povzročila ga je drzna — ali bolje rečeno — brezumna špekulacija z delnicami na kavčuk. Vrednost teh akcij je rastla s strašansko naglico in dosegla višino 400 odstotkov. Vse se je trgalo za nje. Celó navadni delavec se ni čutil srečnega, dokler si ni kupil vsaj enega komada. Če ni šlo drugače, se je pa več oseb spravilo skupaj ter zložilo za nakup ene delnice potrebno vsoto. Da mora tej nečuvenci maniji slediti grozen polom, prepričan je bil vsak neudeleženec. In sledil je prej nego se je pričakovalo. Povzročil ga je neposredno mestni načelnik Šanghaija. Tudi on je bil namreč z znatno vsoto udeležen pri tej nevarni denarni igri. Vlada je to zvedela in ga na mah odstavila. Ker pa mora po kitajskih običajih vsak uradnik, predno odstopi, blagajne svojega področja spraviti v red, je tudi on to storil. Imel je pri glavnih kitajskih bankah vloženi par milijonov, in te je potegnil. Ta nenadni vzdig denarja je dotične zavode občutno zadel. Ko je javnost začela slutiti nevarnost, naskočila je ime-novane denarne zavode; vsak si je mislil: reši, kar se rešiti da. To obupno reklo pa je ob takih prilikah za marsikatero banko smrtni udarec. To

pot so ga občutile vse kitajske banke v Šanghaiju. Kdor je rešil trideset odstotkov vložnega denarja, se je štel med srečne. Manjši denarni zavodi so bili v par urah uničeni. Da se je pa največja banka „Juen-fangjun“, ki med privatnimi kitajskimi bankami sebi nima para, izjavila nezmožno za nadaljna izplačila, je vzbudilo po vsem Kitajskem veliko pozornost. Ker ima ta banka po vsem Kitajskem svoje podružnice, občutil je več ali manj ves kitajski denarni trg polom v Šanghaiju. Odpovedale so mnoge banke v Han-kavu, v tem za Šanghaijem največjem tržišču. Celó v Pekingu je začelo nevarno pokati. V tem kritičnem položaju pa so se izkazali tukajšnji inozemski denarni krogi. Vzdignili so svoj resni glas ter diplomatičnim potom in v raznih glasilih opozorili vlado v Pekingu na silno nevarnost, ki preti celi državi, ako se ona takoj ne zgane. Polom je pravzaprav ona povzročila s svojo ne-previdnostjo. Napačno je bilo, da je takoj odstavila uradnika; kaznovati bi ga morala na drug način. . . . To je pomagalo. Vlada je poskrbela, da je dobila banka „Juen-fangjun“ od državne banke „Ta-tsing“ in nekaj drugih tujih denarnih zavodov okrog pet milijonov tačlov posojila (en tačl velja približno štiri krone). Ta samaobsebi velika vsota je banki „Juen-fangjun“ zopet pomogla na noge. Vse težave pa s tem posojilom nikakor niso odstranjene, kajti prizadeti kapital je znašal nad petdeset milijonov kron. Vendar je to sedaj gotovo, da je splošna denarna katastrofa preprečena.

Priznati se mora, da se je tukajšnje časopisje — domače in tuje — v teh kritičnih dneh vzorno

držalo. Vse je resno delalo na to, da se sanacija vsaj važnejših bank čimprej posreči. V javnosti ni bilo opaziti, da bi bil kdo poizkusil izrabiti žalostni položaj v svoje strankarske namene. Korošci bi lahko Kitajce v tem oziru zavidali.

Komaj se je nemir vsled denarnega poloma v Šangkaju nekoliko polegel, pa se je že oglasila druga nezgoda. Izbruhnla je namreč istotam zadnje dni prava pravcata revolucija vsled — podgan. Pred tedni se je pojavilo nekaj slučajev kuge. Dognali so, da so kugo povzročile podgane. Začeli so torej preganjati to nadležno žival z vsemi sredstvi. Trgali so po sobah pode in tlake in zadeli ponekod na obširna gnezda. A Kitajci so se temu načinu preganjanja kratkoma uprli z orožjem. Med njimi je namreč razširjena vest, da delajo to Evropejci le vsled tega, ker bi radi pograbili po kitajskih hišah najlepša dekleta. Prigodilo se je namreč že parkrat, da je prišel ta ali oni Kitajec v tujo hišo s pretvezo, da ga je poslala evropska policija preiskat hišo. (Oddelek Šanghaija, kjer stanujejo diplomatična zastopstva, ima namreč samoupravo, kateri stoje Evropejci oziroma Amerikanci na čelu.) Ob tej priliki je dotični neznanec konstatiral na dekletu, ki mu je ravno ugajalo, nalezljivo bolezen in jo v imenu evropskega magistrata odpeljal v „bolnišnico“. Vsled propalíc torej, ki barantajo s človeškim mesom, je sedaj Evropcem preiskava hiš onemogočena. Revolucija je tako resna, da so bojne ladje izkrcale del svojega moštva in nastavile žrela svojih topov proti upornemu mestu. Upati je, da bodo vojaki kos svoji težavni nalogi.

ravno tako izpraševal in še pristavil: „Wie machen Sie dann, wenn Sie etwas einkaufen gehen?“ Dijak: „Für meine Bedürfnisse reichen — slovenische Firmen hin.“ Uradnik nato: „Wir werden sehen!“ Ne povprašujejo seveda, če kdo govori slovensko, ampak če govori le malo nemško. Ko bi komisariji, ki revidirajo po slovenskih krajih kakor na pr. Žihpolje, vpraševali ljudi po tem receptu, ne dobijo niti deset Nemcev v celi občini!

Nekega nižjega uradnika c. kr. državne železnice so poklicali na magistrat, ker je bil vpisan za Slovence. Mož govori doma slovenski, pa tudi v uradu mora govoriti mnogo slovenski, ker je nastavljen pri prometu za ljudstvo. Uradnik je nakratko opravil z njim na ta-le način: „Sie reden doch deutsch, es ist also nicht richtig, was Sie geschrieben haben. Wir werden slovenisch austreichen, deutsch genügt.“ Stranki se je dalo nato polo podpisati, in ker ni bil na to pripravljen, jo je podpisal.

Neko številno slovensko trgovsko družino, ki govori doma in v prijateljskem krogu izključno slovenski in ki je vpisala slovenski občevalni jezik, je sukal magistrat tako-le: Neki večer se priplazi magistratovec v — trgovino, kjer je bila sama žena. Uradnik jo je začel mrcvariti semintja, jo izpraševal, kako govori doma in kako zunaj, in ko je dobil same nepovoljne odgovore, je vprašal: „Wie sprechen Sie hier im Geschäft?“ Ona mu je odgovorila, da večinoma nemško. Uradnik ji je dal nato podpisati — novo polo ter ji raztolmačil, da je njen občevalni jezik — nemški. Mož je bil par dni pozneje poklican na magistrat, in tam so mu povedali, da je že vse v redu. Na ta način bi za tri četrtine vseh trgovin z mešanim in manufakturnim blagom v Celovcu smatrali za — slovenske(!), ker se v njih govori povprečno s strankami **več** slovenskega nego nemškega!

Tri gospodične so bile vpisane, odgovarjajoč resnici, kot Slovenke. Njihova gospodinja je pa bila poklicana na magistrat. Tam so jo nahrulili, kako je mogoče vpisati dekleta kot Slovenke. Gospodinja je odgovorila: „Če so pa v resnici Slovenke, ne morem kaj drugega napisati.“ Nato jo je uradnik vprašal: „Wie sprechen denn Sie mit Ihnen?“ Gospodinja, Nemka, odgovori, da nemško. Uradnik: „Dann ist ihre Umgangssprache deutsch, na kar prečrta „slovensko“, in pri vseh treh zapiše zraven „deutsch“. Gospodinja se je temu protivila, zlasti glede one gospodične, ki je pri g. dr. Brejcu — **slovenska stenografinja** in tudi doma s Slovenci govori slovensko. Uradnik pa je kratkoma dal gospodinji novo polo za zahtevo, da naj to polo popiše v tem zmislu, kakor je bil on prejšnjo polo popravil. In gospodinja, ki si, kakor večina ljudi, ni vedela pomagati, je to storila.

To se dogaja pri narodno zavednih Slovencih. Po narodnih zaspanjih in mlačnežih, ki sicer govorijo ponavadi slovensko, pa jim je vse eno, kako da se jih upiše, ali pa, ki se, bodisi iz strahu, bodisi iz strahu ne upajo napovedati slovenskega občevalnega jezika, ker so na kakršenkoli način od nacionalcev odvisni, še vprašujemo

ne! **Imena vseh navedenih so na razpolago!**

Take nasilnosti se dogajajo pri celovškem magistratu dan na dan! Cele zavoje vabil za Slovence nosijo dan za dnevom magistratni iznasalci po mestu. In tako izginja na tisoče celovških Slovencev. Izprašujejo jih pač, kakor jim kaže. Če govori Slovenec v trgovini več slovenskega nego nemškega, je merodajen za magistratovec kot občevalen jezik le ta, ki ga govorijo doma in seveda tudi — obratno, če jim tako bolj kaže ter na ta način lažje dosežejo svoj nameravani smoter. Ako jim pa vse to ne pomaga, pa kličejo na pomoč izredne prilike, kakor pogovor v gostilni itd. Vem, zakaj. **Iz prav verodostojnih ust smo izvedeli, da je v Celovcu vpisalo slovenski občevalni jezik silno veliko število Slovencev.**

In to peče Volksratove magistratovec, in to boli seveda tudi barona Heina, ki ne zgane s prstom, da bi naredil konec škandalom na magistratu. Avstrijski škandal je to, da trpi osrednja vlada takega deželnega predsednika le še en dan kot zastopnika presvetlega cesarja! Zato kličemo ponovno: **Proč s Heinom!** Dejanja kričijo kot glasne obtožnice njegovega volksratovskega paševanja v avstrijski Turčiji.

Dnevne novice in dopisi.

Narodna veselica v Celovcu, v veliki dvorani hotela Trabesinger v soboto, 28. m. m. je bila povoljno obiskana. Če bi bilo prišlo več ljudi, bi bilo za plesalce manjkalo prostorov. Zabava je bila nad vse živahna. Z dežele ni prišlo mnogo ljudi, ker je bila sobota. Tem več slovenske inteligence pa se je zbralo iz celovškega mesta. Nekaj Ziljanov in Ziljank je prišlo v narodni noši. Burka „Bratranec“ je vzbujala mnogo smeha. Igralo se je precizno. Sigurno je nastopal kot „bratranec“ g. dr. Rajh. Vloga sluga Ivana (g. Terček) je bila tudi v rokah priznanega komika. Hišino je igrala gđ. Gorjančeva. Čeravno je nastopila prvič, izvršila je to vlogo v popolno zadovoljnost. Tipično mestno izobraženko, navdušeno za umetnost, je pogodila gđ. N. Nad vse dobro je bila služkinja, ki jo je igrala občinstvu že znana in priznana igralka gđ. Ida Šteharnek. Narodna godba iz Celja, 16 mož, je igrala neumorno in vse hvale vredno. Občinstvo ji je opetovano plaskalo. Bodi ji na tem mestu izrečena zahvala, da je pomagala veseljenemu odboru iz zadrege, v katero ga je spravila godba c. in kr. 17. pešpolka v Celovcu, ki je obljubila, zadnji čas pa odpovedala sodelovanje, češ da se je obrnila na magistrat in tam izvedela, da je zaradi slovenske veselice v Celovcu veliko razburjenje in demonstracije niso izključene. **Razburjeni pa so bili v resnici edinole magistratovci.** O kaki demonstraciji tudi ni bilo ne duha ne sluha. V pivno sobo hotela Trabesinger je prišlo zvečer samo kakih 20 smrkovcev, ki se pa niso upali niti glasno govoriti, ko so videli, da jih spremljajo pazne oči. Izpili so vsak po en vrček piva in so tiho, kakor so prišli, odšli. Na novem trgu so peli neko pesem z refrenom „proč od Rima“ in jo

mahnili v gostilno „zum Kleeblatt“. Bili so baje učenci strokovne šole in realci. Celovško prebivalstvo je mirno in se bore malo zmeni za to, če se Slovenci, od katerih se v prvi vrsti živi, na svojih tleh po svoje razveseljujejo. Če bi pa že kak frkovec postal razposajen, bi ga krepka slovenska roka takoj postavila na zrak, če bi mogoče policija ne marala storiti svoje dolžnosti. **Nad postopanjem godbe c. in kr. 17. slovenskega pešpolka je bilo slovensko prebivalstvo ogorčeno in razburjeno.** Veselica bi bila še mnogo bolj obiskana, ko bi se bila vršila na nedeljo, kakor se je nameravalo, toda vojaška godba, ki nas je pustila potem na cedilu, je pristala na soboto, češ da je samo tedaj prosta. To je storila ista godba, ki igra pri vseh veselicah nemških bojnih društev „Südmarke“ in nemškega „Schulvereina“. Proti takemu pristranskemu postopanju godbe **slovenskega** polka protestiramo najodločneje! Naj vojaška oblast ne meni, da se sme iz Slovencev norce briti! Sicer bo postopanje vojaške godbe jasno za vsakega, kdor ve, da je godbeni stotnik pri slovenskem polku v Celovcu brat zagrizenega nasprotnika Slovencev, celovškega župana dr. Metnitzerja. Slovence poslance prosimo, da se zavzamejo za stvar in poznajo — vojaške potrebščine v državnem zboru samo tedaj, če bodo tudi vojaške oblasti hotele poznati nas!

Baron Hein je še vedno cesarski namestnik na Koroškem, četudi mu je „Mir“ dokazal, da se je v zadevi razpustitve političnega društva **javno zlagal.** Če ima baron Hein oseben tako trdo kožo, da se ga lažnik ne prime, se nam zdi vendar nemogoče, da bi se smel lažnik držati fraka **deželnega predsednika.** Baron Hein molči. Toda če meni, da se bo s preziranjem izmotal iz te kočljive afere, se zelo moti. To pot mu ostanemo brezobzirno za petami! Pri c. kr. okrajnem glavarstvu celovškem ne sprejemajo nobene reklamacije v zadevi ljudskega štetja, ako ne pride stranka sama ali kdo z legaliziranim pooblastilom za njo. Torej slovenski kmetje naj na ure daleč vsak zase hodijo k okrajnemu glavarstvu pritoževati se ali pa naj pustijo na svoje stroške notarja na svoj dom priti, da jim pooblastilo legalizira. Tako razume celovsko okrajno glavarstvo svojo nalogo pri ljudskem štetju, kjer se gre za — Slovence. Kljub temu pa se zgodi, da se pride semtertja vendar kdo pritožiti. Tako je te dni prišla neka ženska iz celovške okolice na okrajno glavarstvo, da se njo in njeno družino vpiše za Slovence. Pa menite, da se ji je kratkoma ugodilo? Kaj še! Prestati je morala najprej pravo velikonočno izpraševanje; kljub temu da je zatrjevala, da niti — nemški ne zna in se je zato sklicevala na pričo, ki jo je pripeljala s seboj, in je priča to potrdila, je okrajni glavar izjavil, da bo dal še le poizvedovati in jo še le potem za Slovenko vpisati, če se njene trditve dokažejo. Tako drži nemški hudič slovensko dušo, če jo je enkrat ugrabil!

Zakaj vlada ne razpusti nemških društev? Na Koroškem je vodil ljudsko štetje „Volksrat“. In kako so se vmešavala v ljudsko štetje druga nemška bojna društva! Ali niste brali „G. Tages-

V politiki Kitajci zadnji čas napredujejo. V začetku vinotoka se je v Pekingju prvi pot sestavil državni odbor, kojega člani so izbrani iz princev vladajoče dinastije, večji del pa so to odposlanci deželnih zborov posameznih pokrajin. Postavodajalne oblasti ta nova skupšina sicer nima, a je s svojim dosedanjim odločnim nastopom pokazala, da hoče svoj svet pri vladi resno uveljaviti. Z uspehi, ki jih je to neustrašeno ljudsko zastopstvo do sedaj doseglo, je javnost popolnoma zadovoljna. Med temi uspehi je največji ta, da je vlada v začetku listopada izdala dekret, v katerem obljublja sklicati državni zbor že čez tri leta. Prej je bilo leto 1917 določeno za sklicanje državnega zbora. Tudi Kitajci vedno bolj uvidevajo, da se le z resnim nastopom kaj doseže.

Lansko leto se je konstituiral v Pekingju odbor 48 članov, ki si je stavil težavno nalogo, z vsemi sredstvi delati na to, da se državni zbor skliče kar najprej. Spal ta odbor res ni. Izdajal je lastno glasilo, prirejal zborovanja, opetovano osebno nadlegoval vladarja z znano svojo zadevo, a dosegel ni prav nič. V začetku meseca oktobra pa se je naravnost osmešil. Štiriindvajset mož tega odbora se je namreč podalo v praznični obleki pred cesarsko palačo, tam pokleknil pred vrati na kameniti tlak — z resno izjavo, da ne vstanejo dokler vladar ne usliši njih prošnje. Vspeh njih smešnega nastopa je bila grozna blamaža. Nihče se ni zmenil za nje — pač poulična svojat jih je obkrožala ves dan, in brila norce iz njih. Solnce je prehodilo komaj dve tretjini svojega pota, ko je večina prisilcev izginila iz po-

zorišča in se vrnila razočarana na svoj dom. Le petorica je vztrajala do pozne noči. A drugo jutro tudi njih ni bilo več pred cesarsko rezidenco. Vzela jih je temna noč. Kam so izginili, se še do sedaj ne ve. To je bil zadnji javni nastop tega odbora. Kajti ko je vlada ugodila zahtevam državnega odbora in določila sklicanje državnega zbora na l. 1913, je ob enem tudi strogo ukazala, da se mora imenovani zasebni odbor takoj raziti. Z lavorikami se močje torej ne bodo vrnili na dom...

Sedaj pa še o tukajšnjih Nemcih par besed. Pred par meseci mi je potožil pošten Nemec: „Prehodil sem zadnji čas večji del severnega dela Kitajske in se prepričal, da Kitajci, kakor tudi druge narodnosti najbolj sovražijo Nemce“. Vzrokov dovolj za to, sem mislil sam pri sebi. Da je mož govoril golo resnico, to se vidi vsaj pri Kitajcih v zadnjem času prav jasno. Nemci so vrivali svojo blaženo nemščino — zlasti v Šantungu vsepovsod, kjer so le mogli. V vseh večjih šolah je poučeval kak Nemec nemški jezik. Zadnji čas pa doživljajo Nemci huda razočaranja. Kitajci namreč odslavljajo nemške učitelje kar zaporedoma. Uvidevajo namreč, da znanje tega jezika nim ne prinese nobenega haska; nasprotno — le nemškemu vplivu gladi pot v njih deželi. Mesto nemščine pa odpirajo sedaj angleščini vrata kar na stežaj. Tudi francoščine se ne branijo. Ruščina med njimi ravno tako nima nasprotnikov. Nemci sicer žalostno opazujejo to izpremembo sebi v kvar, a pomagati si ne znajo. Pač. Pred par meseci je začel v Šanghaju izhajati list s podobami, pisan v kitajskem jeziku. Njegova na-

loga je gojiti prijateljske odnose med nemškim in kitajskim narodom, ter seznanjati Kitajce z nemško kulturo. A kdo bi si upal prerokovati temu listu dolgo življenje...

Nemci so se tudi potegovali za to, da bi najela Kitajska pri njih posojilo. A pobožne želje se jim niso izpolnile. Kitajci so se zatekli k Amerikancem, in ti so jim seveda radi ustregli.

To je gotovo, da bi imeli Nemci pri Kitajcih več simpatij, ako bi jim ne bili ugrabili pred 12. leti Tsingtava. Kdo pa naj na vsem božjem svetu ljubi nasilnika?!

Kdor ni pravičen, ne bo pač nikdar in nikjer priljubljen!

Dvojna vrata.

Bolgarski napisal Ivan Vasov. Prevel Ratiški.

Pri sodnijskem zasedanju prizivnega sodišča so razpravljali nekega dne zelo dolgočasno, suhoparno pravdo Lika Jordanova proti Nikoli Jargovu. Bila je meščanska pravda, ki je že tekla tri leta in pol, šla je skozi vsa sodišča, dokler ni dospela do prizivnega sodišča. Da je tako dolgo trajala, za to sta skrbela oba odvetnika strank s svojo vestnostjo in z raznimi manevri.

Mesto da bi pravda, ki je tako dolgo trajala, pomirila stranke, postale so stranke še bolj razdražene in nestrpno sta čakali konca, nista se pa hoteli pomiriti.

Odvetnika sta z veliko marljivostjo netila vsak svojo stranko; v prepiru nista drug drugemu prizanašala prav ničesar, ne v napadih ne

post", ki leži po vseh gostilnah koroških? Tam so bili avizirani „alle nationalen Schutzvereine“, da je njih sveta „völkische“ dolžnost, da napnejo vse svoje moči in naj pripravijo širše ljudstvo za vpisavo nemškega občevalnega jezika. Zraven pa še namigne, da bi bilo nevarno, če se število Slovencev poveča, ker bi ti potem stavili „še večje zahteve na državno upravo“. Dalje ali ne veste, da je „Volksrat“ uplival izdatno (!) na določevanje števnih komisarijev? Zakaj ste odklonili duhovnike, določili pa učitelje? V Pokrčah kar dva! Cel teden ni imelo šole 95 otrok. Izgovor, da drugih ni zmožnih, je jalov in smešen: saj še živijo stari števniki komisariji iz leta 1900, ki imajo sedaj že večjo izkušnjo. — In dalje: „Südmärka“ je zbobnala v Št. Mihi precej nerazsodnih ljudi skupaj in jih nahujkala, da so vsi — trdi Slovenci — zahtevali vpis nemškega občevalnega jezika. In takih slučajev je mnogo!

Orglavška šola v Celju ima pri letošnjem tečaju pri pouku kot drugoletnika Luka Kramolca iz Št. Danijela pri Prevaljah. Na tem velevažnem zavodu je že delalo 70 učencev izpit, med njimi 6 Korošcev. Vseh gojencev je letos 25 in sicer iz lavantinske, krške, ljubljanske in goriške škofije.

Slovenci pozor! Ogromno množino papirja porabimo Slovenci po naših uradih, zasebnih pisarnah in tiskarnah za natis naših knjig leto za leto. Leto za letom raje očitno ogromne svote našega denarja v tujino, v roke našim neprijateljem: od tam pa se vračajo večji ali manjši odstotki v našo domovino potom „Schulvereine“ in „Südmärke“ z namenom potujčiti, ali pa pregnati z rodne svoje grude naše brate na mej. „Slovenska Straža“ stavila si je vzvišeno nalogo, preprečiti to in z denarjem, s katerim smo doslej podpirali grobokope našega naroda, pomagati bratom v ogroženih krajih. V ta namen je „Slovenska Straža“ ustanovila v Ljubljani veliko tovarniško zalogo papirja jugoslovanske papirnice, kjer bo na razpolago po tovarniških cenah v vsaki množini vsakovrstni papir, zlasti kancelijski, dokumentni, konceptni, papir za pisalni stroj, pismeni, pivni papir itd. „Slovenska Straža“ vabi torej vse slovenske župne in druge javne urade, literarna društva, založništva, tiskarne in trgovce s papirjem, da se poslužujejo te prilike ter zahtevajo tozadevne ponudbe pri „Slovenski Straži“.

Glavna skupščina Matice Slovenske bo v nedeljo, dne 5. marca ob 10. uri dopoldne. Predloge, ki naj bi se obravnavali na glavni skupščini, je po § 4 b) prijaviti odboru vsaj 14 dni prej.

Orožne vaje pri c. kr. domobranskem pešpolku št. 4 se bodo začele v prihodnjem letu 1. maja, 1. junija, 20. julija in sredi meseca avgusta. Vsak domobranec si lahko izbere čas, v katerem hoče biti poklican na orožne vaje. Zgledati se mora do konca meseca decembra pri občinskem predstojništvu svojega bivališča. Izučba vigradnih novincev in nadomestnih rezervistov se začne 6. marca.

Požar je nastal na neznan način pri gostilni Kolman pri Celovcu v sobi za tujce v nedeljo, 29. prosinca. Neki ženski je zgorela obleka in

druge tam spravljene reči v vrednosti 400 kron. Pesojilna knjižica z vlogo 300 kron se ji je samo nekoliko zasmodila. Ogenj so pogasili z minimaksom.

Velik socialen kurz za celo slovensko Koroško priredi v Celovcu v kratkem Slov. kršč.-soc. zveza za Koroško.

Umrl je v Gradnici pri Žrelcu gostilničar in posestnik Lovrenc Stocker v najlepši moški dobi. Domači pevci so mu pri pogrebu zapeli ganljivo nagrobno. Rajni je bil značajan Slovenec. N. v m. p.

Gospodarstvo nemških nacionalcev. V nemškonacionalnem Gradcu so dne 26. prosinca dokončali po petih sejah proračunsko razpravo. Proračun izkazuje dva in pol milijona kron primanjkljaja! Povsod enako! Kjerkoli zahajajo občinskega konja nemški nacionalci in njihovi nemčurski podrepaniki, znajo le zapravljati in delati dolgove.

„Slovenska Straža“ je otvorila pri Sv. Križu pri Trstu svoj drugi otroški vrt.

Obsojena „Bauernzeitung“. Lutrovska „Allg. Bauern-Ztg.“ je znana po svojih grdih in lažljivih napadih na katoličane, zlasti na katoliško misleče Slovence. Sedaj jo je pa doletela zaslužena kazen. Lagala je o nekem servitskem patru v Kočah, da je oskrnil veliko mladoletnih otrok. „Kärntner Tagblatt“ je dokazal, da je cela reč popolnoma izmišljena, a „Bauern-Ztg.“ je po svoji stari navadi svojo laž ponovila. Državni pravdnik je nato list tožil — saj je znano, da se katoličani vsled znanih razmer sami itak ne upajo več tožiti liberalnih listov, ako lažejo — in odgovorni urednik je bil obsojen zaradi vedoma zlagane vesti in obrekovalja na 100 K globe, oziroma deset dni zapora in objavo obsodbe, pa brez navedbe vzrokov. Vendar enkrat!

Č. g. Franc Holec, župnik v Naborjetu, je bil operiran v sanatoriju „Marija Pomagaj“ v Celovcu vsled vnetja slepega črevesa. Operacijo je izvršil g. dr. Beno vitez pl. Arlt, ki se mu je zelo dobro posrečila.

Famozno ljudsko štetje. V Šmarjeti v Rožu so našli 1066 oseb s slovenskim in 87 z nemškim občevalnim jezikom, pred desetimi leti pa 1140 Slovencev s slovenskim in 14 z nemškim občevalnim jezikom. V Žabnicah 347 Nemcev in 497 Slovencev, pred 10 leti samo 162 Nemcev in 693 Slovencev. V Naborjetu so izmed 607 ljudi našli samo 32 Slovencev, v Ukvah 334 Nemcev, (prej 82) in 511 (prej 817) Slovencev, v Kostanjah 329 (prej 302) Nemcev in 634 (prej 703) Slovencev. Najboljše je pa to, da štejejo, seveda po svoje, po občevalnem jeziku, v listih pa štejejo potem po narodnosti.

Takega ljudskega štetja ne priznamo! V nasprotnih občinah in sploh povsod, kjer so bili nemškonacionalci števniki komisariji so šteli pri ljudskem štetju čisto napačno. Številke glede občevalnega jezika so čisto neresnične in bijejo naravnost resnici v obraz. Tako nam poročajo iz Lipe nad Vrbo, da so tam našli uradno 583 Nemcev (1900 samo 23) in 330 (1900 pa 666) Slovencev. Že primera s štetjem iz l. 1900 pove jasno, da nad polovico Slovencev čez deset let ne bo govorilo nemško, če so prej govorili slo-

vensko. V resnici pa se v občini Lipa, kakor nam poroča naš dopisnik, poslužuje slovenščine kot občevalnega jezika 782 oseb, nemškega pa 131. Takega ljudskega štetja seveda nikdar ne moremo pripoznati!

Učenost nemškonacionalnih učiteljev. Ni še dolgo, kar je pisal „Mir“ o znanem velikovškem Hornbognertju, kako temeljita je njegova učenost iz zgodovine, ko se je v Vovbrah do kosti blamiral. Danes Vam pa, g. urednik, lahko poročam o drugem takem junaku. Imel sem priliko pogledati v spisan govor nekega nemškonacionalnega učitelja, ki je bil pripravljen za referat pri učiteljskem zborovanju v Sinčivasi, in sicer lani. Dotični učenjak v nemškonacionalni učiteljski suknji je imel spisan govor o potovanju po Možiški dolini, kjer opisuje razne kraje. Govor seveda ni bil posebno duhovit. Toda strmel sem, ko sem bral sledeče: „Ta kraj se imenuje „Zagrad“, katera beseda se izvaja iz nemškega „Schloß“. Za lase sem se prijel in si mislil: Če bi na srednjih šolah kak Slovenec zapisal ali izgovoril tako neumnost, ga zapečatijo na vse večne čase. Pa še ni zadosti; pred kratkim mi je rekel ravno isti učitelj: „Po pismenem jeziku se reče „slovensko“, po dijalektu (narečju) pa „windisch“. Evo vam modrosti nemškonacionalnega učitelja! Toda „vse dobre reči so tri“ (pri nemškonacionalnem učitelju pa menda slabe reči). Tisti učitelj je pokvaril itak že nemško spako „Wandellitzen“ (iz slovenskega „Vodovnica“) v „Wanderlitzten“, da le bolj po nemškem diši, pa je dobro. Uboga slovenska imena! Še ta morajo postati nemškutarji! G. deželni poslanec Wieser, kdo ponareja imena? Kapo dol pred tako modrostjo nemškutarskega učitelja!

Smernost našega delovanja mora stremeti za tem, da se vsi sestavni deli našega naroda točno in pravilno razvijajo in vzporedno napredujejo. Edino tako nam je mogoče rešiti narod propadanja in ga iztrgati iz rok vsiljivih tujcev. Geslo: „Svoji k svojim“ naj vodi vsako našo stopinjo. Zato priporočamo vsem slovenskim rodbinam prav tople izdelke Kolinske tovarne za kavine primesi v Ljubljani, katera se prodaja v korist „Slovenske Straže“.

Velikovec. (Predpustna veselica.) Zadnje nedeljo smo priredili običajno predpustno veselico. Da obisk ni bil tak, kakor smo želeli, je glavni vzrok ta, da smo morali radi plesnega venčka tukajšnje požarne brambe veselico naenkrat za celi teden poprej nastaviti, in tako se ni mogla naša prireditelj zadostno razglasiti. Poleg tega pa je po pomoti tudi vabilo v zadnjem „Miru“ izostalo. Veliko zabave je nudil ribji lov, kakor tudi šaljiva tombola. Nekaj dobitkov je zapalo in ti se bodo v korist društva „Lipa“ licitirali na pustni torek. Takrat se priredi kratkočasni družinski večer s primerno šaljivo igro, na kar že sedaj opozarjamo. Nastop gostov iz Azije je splošno ugajal, samo vaje za to je bilo premalo. Pohvaliti moramo naš tamburaški zbor, ki je, kakor vedno, tudi to pot v splošno zadovoljnost rešil svojo nalogo. Toda ne moremo si kaj, da ne bi grajali neke slabe navade, ki pa ni samo v Velikovecu, ampak tudi drugodi doma, namreč da ljudje nikoli ne pridejo pravočasno in se na ta način mora z otvoritvijo po navadi eno uro

v sramotanju, z eno besedo: bila sta si najhujša sovražnika.

Ta strast odvetnikov je ugajala obema strankama. Tožitelj in toženec sta bila zadovoljna, ker sta si izbrala taka dva branitelja; znano je, da samo ondi, kjer je čustvo, deluje tudi sila; čustvo je potreben živelj govorništvu, posebno pri odvetniku, kjer mora s frazami večkrat nadomestiti pomanjkljivost dokazov. . . . Oba sta se tako jezno gledala, da si moral misliti, da samo radi tega, ker spoštujeta mesto, kjer sta, ne skočita eden proti drugemu in se ne začneta obdelavati s pestmi. Stranki sta bila zadovoljni.

„Hud pes čuva čredo.“

Razdražen prepir se je končal in sodniki so odšli v posvetovalnico na posvet.

Drugi so pa zapustili dvorano in odšli na hodnik in si zapalili smodke, dokler sodniki ne izrečejo svojega mnenja.

Jargov je bil zelo razburjen. Bil je popolnoma uverjen, da bode dobil v tej inštanci pravdo, toda prepričanje, da bode njegov nasprotnik vložil priziv še na višjo inštanco, in pravda se bo še vlekla leta in leta, razjezil se je na Jordanova, in želja po maščevanju mu je silno težila srce.

„Le čakaj“, si je mislil, „treba mi podvigniti novo pravdo proti tebi, o kateri sem že govoril s svojim odvetnikom. Vesel bi bil, da bi ga mogel dati zapreti v ječo za nekoliko let; jaz ga moram uničiti!“

Cela zadeva se je vrtela v tem, da je Jordanov v hudi jezi pred pričami psoval Jargova. Ta misel je nekoliko pomirila Jargova, zapalil si je smodko in pričel se je šetati po hodniku.

Čas je tekel, sodniki so se še vedno posvetovali. Jargov hodeč po hodniku se je utrudil in naslonil se je na neka vrata. Na licu se mu je brala velika nestrpnost.

Ko se je naslonil, začul je za vratmi pogovor, in on je nehote pogledal skozi ključavnično luknjo. Po sobi sta hodila dva moška, vodeč se roko v roki, kadila in veselo sta se razgovarjala.

Jargov se je zelo začudil; spoznal je oba odvetnika.

„Kaj naj to pomeni?“ vprašal je sam sebe. „Malo prej sta se hotela z besedami pobiti, a sedaj taka nežnost.“

Pomiril se je in začel je posluškovati.

Pogovor odvetnikov se je sukal o sprehodu, ki ga nameravata narediti prihodnjo nedeljo z družinama na Gornjo Banjo; nato sta malo kasneje govorila o pravdi.

„Sodni dvor se ravno zabava“ — spregovoril je Jargova odvetnik gledajoč na uro, kakor bi imel izreči kak Salomonov izrek. „Naj bode kakor hoče, jaz dobim gotovo pravdo. Kaj ne, vi bode na vsak način vložil priziv?“

„To se razume“, odgovori drugi odvetnik.

„Čeprav tudi potem zgubite“, se nasmeje prvi.

„Ta pravda je zgubljena v vseh inštancah, to sem vedel že takrat, ko sem jo sprejel. Toda nisem rekel tega Jordanovu. . . . In zakaj? Da je nisem jaz prevzel, prevzel bi je bil kak drug odvetnik. . . . Sedaj nas je toliko v glavnem mestu,

da, če vržeš kamen na psa, zadeneš gotovo svojega kolego. Hvaležen mi bodi, da sem ti pustil zmagati v pravdi in zraven še v tako dobro plačani pravdi, ali ni tako?“ rekel je zagovornik Jordanova.

„Da“, odgovori lokavo drugi, „za mene. Kasneje si bodeš pa ti napolnil denarnico. Tvoja in moja nosita mnogo koristi in nimava razloga, da se žalostiva.“

„Ta nesramnež ima prav, posebno kar se mene tiče“, šepne z bridkostjo Jargov.

„Ali poslušaj, amice“, začel je odvetnik Jargova. „Nova pravda! Moj klient me vpraša za svet, ali bi ne bilo dobro, da prične zopet novo pravdo?“

„Zaradi obrekovalja? Vem. Toda on nima pravih dokazov, zgubil bode. . . .“

„V tem vprašanju sem jaz na čistem. . . . Toda on je zelo ogorčen. . . .“

„Amen! Svetuj mu samo, da naj prične. Prekrasna prilika, da se moja denarnica še bolj napolni.“

„Dobro. Dvignil bom tožbo. Vračam ti milo za drago in pripravljam ti krasno zmago. Vidiš li? Naše geslo je: Dogovorjeni mešetarji jedo v sredo meso.“

„Lepa hvala ti. . . . Ti greš torej s soprogo gotovo v Gornjo Banjo? Jaz vaju tamkaj pričakujem.“

„Toda točno v nedeljo ob desetih dopoldne. Čakaj! Ti si baš danes razvezal svoj jezik in govoril si mi grozne besede.“

„Odgovarjal sem samo na tvoje. . . . To je naš poklic.“

Vzemite, ako imate nahod, hripavost, zasliženje ali težko sapo, Fellerjev fluid z znamko „Elsa-fluid“. Sami smo se prepričali pri bolečinah v prsih, v vratu itd. o njegovem lekajočem, kašelj utehajočem, oživljajočem učinku. Dvajančica za poskušnjo 5 kron, dve dvajančici K 8-60 franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvaško).

ali še dalje čakati. To je mučno za prireditelje, še bolj pa za tiste obiskalce, ki pridejo pravočasno, pa morajo na pravočasne čakati. Upamo, da se bodo v bodoče naši obiskovalci v tem oziru poboljšali! Neki red mora biti povsod. Zaradi tega je moral pri predpustni veselici izostati šaljivi govor, ki pa pride na vrsto na pustni torek, če bodo obiskovalci točni. K sklepu pa je naša dolžnost, da izrečemo tem potom vsem darovalcem dobitkov za srečolov in vsem, ki so kaj prispevali k tej veselici, najpriskrnejšo zahvalo! Bog plačaj!

Škocijan v Podjuni. Na skrajno lažnjivi in zaviti dopis „Bauernzeitunge“ in na puhlo, plevelnasto čenčarijo v „Štajercu“ glede moje obsodbe vsled tožbe Št. Kultererja v Jadovcah pri Grabštanju radi razžaljenja časti, odgovarjam sledeče: V hipologičnem ali konjerejsko-gospodarskem oziru v velikovškem okraju na levi in desni strani Drave močno vre. Silno je nevoljen velik del kmetov, da vlada ne dovoli v Velikovu, Štebnju, Libučah in Goselnivasi žrebcev težke norične, ali vsaj „murinsulanske“ pasme. Kako mučno je na pr., ako na konjskih sejmih v Št. Vidu zgornjekoroški slovenski in nemški kmetje svoja pol leta stara žrebeta prodajajo za nizke cene 500, 600, 800, celo 1000 kron, naš spodnekoroški kmet pa pri isti krmi, istem in še večjem trudu skupuje za svoja žrebeta lahke kobilarke pasme po 200, 300, za nenavadno lepa k večjemu 400 kron. In še za ista jim diktirajo cene prekupci iz celovške in grabštanske okolice. V novejšem času se je sicer obrnilo nekoliko na boljše, ker c. kr. erar odkupuje kmetom mlade konje za remonto in tudi vrača plemenske kobile s skupičkom vred konjereju. A redki, prav redki so isti srečni posestniki, od katerih bi kupil erar konje, in še isti se nahajajo največ v grabštanski in celovski okolici, ki za lep skupiček prodajajo erarju in drugam iste konje, katere so prej kot žrebeta za slepo ceno kupili pri spodnekoroških kmetih. Na vrh še to, da navadno odločuje gospoda za žrebarske postaje v Grabštanju, Celovcu itd. zbere v Osojah najlepše in najdragocenejše žrebce, med tem ko nas spodnekoroške konjerejce milostno „potolajijo“ z velikovskim „Friedhelmom“ in velikim „Fürstom“, z mankastim „Banusom“, v Libučah pa itak dajejo že leta in leta samo manjvredni „sternkukarski“ material. Ti in še drugi važni gospodarski, nikakor pa politični razlogi, so me napotili, da sem ob raznih priložnostih in dvakrat pri shodu naše kmetijske podružnice kot njen predsednik po iskreni želji in v imenu kmetov-konjerejcev, gotovo celega velikovškega okraja, te gnile razmere kritiziral in stavil tozadevne resolucije na kompetentno mesto. Resnici na ljubo nepristransko poudarjam, da sta v istem smislu pri centralnem odboru kmetijske družbe se za kmete potegovala gg. Šumi in pliberški Metnitz, ki nista moje politične misli. Da pa je vsa ta hipologična gotovo zanimiva zadeva privedla do procesa med Kultererjem in med menoj, izvira iz sledečega: Kulterer-Vivnik je jeseni l. 1906. pred grabštanskim konjskim sejmom pri znanem izvrstnem konjereju Krajger-Pirovcu na Lancovi, občina Škocijan, ogledal si pol leta starega žrebčka. Vpra-

šal je Pirovca, kje je bila kobila pri žrebcu. Pove mu ta, da je dvakrat kobilo imel pri Ječmenu, kjer je najprej dal spustiti žrebca težke oldenburške pasme „Edipusa“, potem je vzela kobila drugobart žrebca arabsko-radauske pasme „Gidrana“. K „Ječmenu“ potem ni več gonil kobile, ampak tretjebart je gnil kobilo v Goselnivas na poskušnjo, tam je bil spušen Oldenburger „Ecel“ in ko je deveti dan spet kobilo prignal, ni več hotela žrebca. Za to je vedel g. Kulterer in je na spuščalni list „Gidran“ v Grabštanju kupil od Pirovca, ki je dobil premijo za žrebčka, istega za 320 kron. Jeseni l. 1909. je Kulterer prodal erarju žrebca za 3000, reci tritisoč kron. Kmalu po tej drugi prodaji so ljudje po gostilnah in drugod začeli govoriti in se razburjati o tej zadevi in celo nadzornik žrebčarskih postaj Sra-bočan iz Osoj se je nasproti g. županu Piceju spomlad 1910 izrazil, da dotični žrebec ni arabske pasme, da ni Gidran. Na binkoštni pondeljek l. 1910. je imela naša kmetijska podružnica pri Rušu v Zamožnivesi prav dobro obiskan shod in sicer na željo konjerejskega komiteja lahke kobilarke pasme. Gosp. Šumi je v svojem govoru navajal prednosti težke norične konjske pasme, grajščak Krištof na Krki g. pl. Gutmannstal pa se v svojem jako strokovnem govoru zavzemal za lahko pasmo. V sklepih besedi sem potem kot predsednik v imenu kmetov naše podružnice protestiral proti dosledno nam vsako leto poslanim slabim žrebcom, zahteval za kmete naše okolice, ki se zelo intenzivno bavijo s konjerejo (letos imamo tukaj 40 brejih kobil), žrebčarsko postajo v Škocijanu in nazadnje sem bil toliko predrzen, da sem si upal zadeti v sršenovo gnezdo in v razgovor spraviti tudi Kultererjevega erarju prodanega žrebca. Rekel sem: „Če je res tako, kakor se govori, da dotični žrebec, ki pri Ječmenu letos (1910) figurira in nosi ponosno ime „Gidran“ (živa kri) ni Arabec temveč le Oldenburger (mrtva kri), potem je to lumparija in švindal, katere si ne damo dopasti.“ Nato je nastal velikanski aplavz kot priča, kako da sem kmetom, ki so večinoma vedeli že o tem, govoril iz srca. Na shodu ni bilo Kultererja, o katerem se zlasti „Štajerc“ čudi, da mu ni zavrela kri in me ni na licu mesta kaznoval (bi mu ne svetoval), ampak je bil tam pričujoč grabštanski župan gosp. Temperl-Huderc, ki je stvar toplo popadel, trdil, da sem naravnost in neposredno Viunika imenoval lumpa in švinderja, četudi sem dotično izjavo izustil pogojno in ne naravnostno. Na to je Kulterer tožil; v Dobrlivasi sem bil oproščen, na Viunikovo pritožbo se je vršila v Celovcu dne 12. januarja prizivna obravnava, kjer so me prav pošteno „nabiksali“. Kljub dokazu resnice, kljub temu, da je Pirovec trikrat (dvakrat v Dobrlivasi in enkrat v Celovcu) pod prisego izjavil, da je Kultererju povedal, da je nazadnje spuščal kobilo v Goselnivasi, kljub temu, da je velika večina prič izjavila, da nisem namenoma in direktno, torej naravnost hotel razžaliti Kultererja, so me obsodili. Habeant sibi. Naj se veseli in raduje liberalni Izrael in napredni grabštanski možaki, naj pišeta in naj le klafata „Štajerc“ in „Bauernzeitung“ o „obrekovalnem in brezobzirnem fajmoštru“! Vse to me ne bode oviralo na

moji začrtani poti, delovati v agrarnem oziru po svojih skromnih močeh za gospodarski napredek našega kmeta. Odločno zavračam lažnivo trditev naprednih časnikov, da bi bil v omenjeni zadevi odločilen le politični moment in da sem napadel gosp. Kultererja samo zaradi tega, ker je naprednega in nemškega mišljenja. Nikakor in nikoli! Zahtevali bomo tudi tukajšnji konjerejci, da našim postajam z dotičnim konjem prizanesete in da se konj „prekrsti“. Recimo, da je Vivnikov žrebec res „Gidranov“ sin, kot ga komisija izdaja na podlagi dotičnega rojstnega lista. Ker se je vrgel potem pa po materi, ki je oldenburške pasme, naj se žrebec vpiše kot oldenburger in ne kot radaučar. Le pogledjte, kako so živi in nemirni! Ste videli Falejevega, kako se je nosil in tudi druge? Vivnikov je mrtva kri, nosi materine lastnosti in zato je naša zahteva opravičena. Vsaka žival imej svojo opravičeno ime. Sraki se je slabo podalo, ker si je našemila pavovega perja. Toliko v odgovor naprednim listom in v svoj zagovor pred javnostjo, ki naj sedaj sodi, kakor hoče.

Škocijan, 26. prosinca 1911.

V. Poljanec.

Najboljša

oblika, v kateri se za katerikoli namen zauživa ribje olje, je brez dvoma Scott-ova emulzija ribjega olja z apnenimi in natronovimi hipofosfiti. Ribjega olja ne morete zaužiti, ker povzroči slabost in pehanje? Torej, Scott-ova emulzija Vam bo napravila veselje. In še ena točka je važna: Scott-ova emulzija je bistveno zdravilno močnejša, učinkuje hitreje kot navadno ribje olje, to se pravi z drugimi besedami, da more

Pristna le s to znamko — z ribičem — kot z jamstvenim znakom Scott-ovega ravnanja.

Scott-ova emulzija

napraviti to, kar se z navadnim ribjim oljem ne more doseči. Poskusite sami.

Cena izvirni steklenici 2 K 50 vin.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Št. Jakob v Rožu. (K občinskimi volitvam.) Minilo je že mesec dni, odkar so se vršile občinske volitve, vendar naši nemčurji še vedno ne pridejo do sape; padli so tako pošteno, da bodo še dolgo časa vstajali. Tak poraz jih boli in to tem bolj, ker so s tako gotovostjo upili na zmago, da so menda imeli celo smodnik pripravljen, da bi ga bili v ugodnem času posmodili. — Agitacija je bila živahna, da še nikoli tako. Pribiti moramo, da so se naši nasprotniki poslužili vseh sredstev in niso bili v tem oziru čisto nič izbirčni — mnogo so se trudili, da bi po stari nemčurski navadi z neresničnimi vestmi osumili občinsko gospodarstvo, vendar vse klobasarjenje in agitiranje ni nič pomagalo. Nemčurjem tega vsega skupaj ne zamerimo toliko, ker njihov brez-takten nastop v prvi vrsti njim samim škoduje in torej nam le koristi; ampak nekemu to zelo, zelo hudo zamerimo, namreč našemu nekdanjemu županu Fr. Kobentarju. Celih 16 let nam je županoval, 16 let je stal na čelu naše stranke, 16 let nas je navduševal za dobro narodno stvar in danes —? Danes hlapčuje oni stranki, katera mu je bila smrten sovražnik vso njegovo preteklost, danes agitira za one nemčurje, kateri bi ga bili že davno radi ugonobili. Tako daleč se je ponižal naš narodni Kobentar! Neverjetno, a žali-bog resnično. Kje je značajnost, kje močnatost? Koliko nas je svoj čas navduševal in vzbujal za pravično narodno stvar, in... zbudil nas je! Torej zbudjeni smo in zastavili bomo vse svoje moči, da ostane občina v narodnih kmetijskih rokah in da nikdar ne zavladava v naši občini nemčur ali nemški nacionalci in naj je tudi združen z njim „narodnjak“ Kobentar, ki se je začel nagibati k nemškutarjem, odkar je zapustil katoliško-narodno zastavo in se podal v okrilje C. M. Dr. v Ljubljani, dokler se pri zadnjih občinskih volitvah ni očitno zvezal z nemškutarji in skuhal z njimi za drugi razred sledečo volilno listo: Dva Slovenca in nemškutarji: Karl Schuster, Matevž Sucher, Jan Pečnik in Jan Rauter!

Št. Jakob v Rožu. (Zlobni jeziki.) Nekateri podle nemčurske duše imajo posebno veselje z razširjanjem gotovih neresničnih vesti o občin-

Oba sta se smejala.

„Razume se, da mi jokamo na tujih grobovih,“ prišel je odvetnik Jargov. „Zakaj naj si mučim glavo zaradi tujih nesreč? Mi smo podobni zdravnikom: kolikor boli nje srce za klijenti, če umrjejo, toliko tudi nas, če se zastrupijo naši. Mi se samo na videz psujemo. Kakor koga bole rane, tako tečejo solze... Toda pomisli, prosim te, ti ljudje smatrajo naš prepričanje za resen! Povej mi, koliko misliš zahtevati od svojega klijenta v novi pravdi? Glej, ti boš ga izvlekel z „zapora šestih let“. Vraga, dati boš mi moral odstotke od onega kar boš dobil... Drugače ne bodem svetoval svojemu, da se prične pravdati...“

„Ne šali se! Kar je gotovo, to je gotovo!“

Jargov je odšel od vrat in nameril je proti izhodu hodnikov; s pogledom je nekoga iskal.

Ravno isti hip je prišel od nasprotne strani njegov nasprotnik Jordanov. Lice mu je bilo blede od jeze. Tri leta sta hodila po raznih sodnijah, slučajno sta se sedaj srečala njuna pogleda in zasvetile so jima oči od globoke jeze. In sedaj sta bila bleda, ustnice so jima drhte.

Jargov je odločno stopil proti Jordanovu.

„Jordanov! Idiva in pomiriva se pod vsakim pogojem!“ spregovoril je Jargov in mu nudil svojo desnico.

„Gospod Jargov, lepa hvala! Vi ste mi vzeli besedo z jezika. Hotel sem Vas isto zaprositi,“ rekel je Jordanov krepko stiskajoč desnico svojega nasprotnika.

Oba sta se začudeno gledala zaradi te nepričakovane pomiritve.

„Da si razložite,“ spregovoril je Jargov, „zakaj sem jaz prvi predlagal, in sicer žalibog prepozno, moram vam povedati izreden slučaj: stoječ tam-le sem čul skozi ona-le vrata —“

„Jaz sem pa slišal skozi druga vrata,“ prekinil mu je besedo Jordanov. „Idiva domov!“

In oba sta šla hitro domov.

Samo odvetnika sta poslušala razsodbo.

Kdor pospešuje „Mir“, dela za narod!

Kupci pozor! Dne 23. svečana 1911 se bo vršila pri c. kr. okrajni sodnji v Ormožu prstovoljna sodnijska dražba zemljišč vlož. št. 100, 268 in 384 kat. obč. Ormož, spadajočih v zapuščino po rajnem Cirilu Geršaku. Prvo zemljišče, obstoječe iz nove, solidno zidane hiše s prostori za trgovino, leži tik poslopja ormoške posojilnice, torej v sredi mesta. Ta hiša z občajajočim zemljiščem je sodnijsko cenjena na 55.300 K. Drugo zemljišče je krasno stavbišče s hišo. Cenjeno je na 4500 K. Tretje zemljišče leži v ormoškem predmestju tik okrajne ceste in je cenjeno na 10.000 K. Izključna cena je cenilna vrednost, polovico kupnine se ima položiti takoj na dan dražbe. — Ker je velikanske važnosti, da ta slovenska posest ne pride v nasprotne roke, opozarjamo zainteresente na to prodajo.

Ljubljanski protestantski pastor dr. Hegemann je tako dolgo hujskal proti katoličanom in Slovencem, da je postalo že nemškim protestantom samim odveč in so ga prisilili, da se je odpovedal svoji službi.

skem gospodarstvu in bi s tem radi očrnilo občinski odbor, posebno pa župana. Ti ljudje pa nimajo toliko poguma, da bi se jasno izrazili, in jim tako še celo sodnija ne more prav do živega, kakor je pokazala tožba Fežnar. Pozivljamo torej tem potom one obrekovalce, da pridejo na dan z dejstvi! Ven z barvo, če kaj vejo, ako pa ničesar ne vejo, pa jezike za zobe ali pa hlače doli in janko gori!

Vrba ob jezeru. (Črtica k ljudskemu štetju.) Domnevali smo si, da ima tukajšnji „Herrenvolk“ z ozirom na tujce, ki prihajajo semkaj o poletju vsaj toliko manire, da pusti pri miru svojega soobčana, čeravno je drugega mišljenja kakor vrbski velikaši; a temu ni tako. Da isti ne trpijo zraven sebe oseb, ki so jim nasprotnega političnega naziranja, so pokazale zadnje občinske volitve, o katerih se je odlično možakar izmed naprednih Vrbljanov izrazil, češ: „Das ist ja der reinste Wahlschwindel.“ A skrajno netočanost je pokazal dopisun v listu „Fr. Stimmen“ s poročilom iz Vrbe, ko se je drgnil ob p. d. Tumerlovo družino, ki se je drznila pripoznati pri ljudskem štetju kot občevalen jezik „slovenski“. To bi še ne bilo najhujše; a sramotiti v javnosti to družino ter jo izpostavljati zasmehovanju, to je pobalinsko, kakoršnih slavnih junaških činov so vredni le nemškutarji. Dvomimo, da tukajšnji trezno misleči pristni Nemci take sramotilne napade odobravajo. Vrbski nemškutarji pa si naj prav debelo zapišejo za ušesa besede nemškega učenjaka Adolfa Bartels: „Der geborene Slave, der für deutsche Art und Sitte wirkt, ist in meinen Augen ein Lump, denn er hat seiner natürlichen Bestimmung nach für seines eigenen Volkes Art und Sitte zu wirken und nicht für die eines fremden.“ Opetovano se je že povedalo javnosti, kakšna pristna „nemška“ kri teče po slovenskih žilah tega in drugega Vrbljana domačina; a svojo narodnost zatajiti pač ni junaško! In kdo so tisti, ki delajo ne samo na Vrbi, temveč posebno v okolici za „deutsche Art und Sitte“ ter s tem odvajajo domače slovensko ljudstvo domačim šegam in navadam? Nihče drugi kakor rojeni Slovenci iz Vrbe! Torej naj si le dobro zapomnijo, kako jih imenuje nemški učenjak Bartels! Ta napad v „Fr. St.“ jasno kaže nestrpnost narodnih odpadnikov zoper svoje lastne rojake, kaže pa tudi, kakšen duh veje na Koroškem pod Heinom, da se napada ljudi, ker niso kršili postave, ker so pripoznali očitno in neustrašeno to kar so, namreč da so Slovenci ter se poslužujejo v navadnem občevanju slovenskega jezika. A oglejmo si še drugo stran tega nesramnega pobalinskega dopisa. Iz postopanja celovške politične oblasti nam je znano, da je upogled v števeni akt dovoljen samo prizadeti stranki oziroma proti pooblastilu, ki pa mora biti legalizirano od notarja. Kdo je v tem slučaju povedal pobalinskemu dopisniku, da so naštetih šesteri prebivalci iz Vrbe, ki se poslužujejo slovenskega občevalnega jezika, ravno Tumrlinovi? Kaj takšnega je le mogoče pod slavno **Heinovo** vlado na Koroškem!

Zahomec na Zili. Slov. kat. izobraževalno društvo „Zila“ priredi dne 12. februarja ob pol sedmih zvečer pri Hrepcu zborovanje, po katerem se igrate igri „Kmet in Herod“ in „Kmet in fotograf“. Vstopnina za ude: 50 v, za neude 80 v. Krasen srečolov zastoj! K obilni udeležbi vabi vse ude in prijatelje društva odbor.

St. Tomaž. (Pogreb.) Dne 25. prosinca smo pokopali 85 let starega šmarješkega mežnarja. Rajni je opravljal cerkovniško službo v Šmarjeti nad 70 let. Društveni pevski zbor „Edinost“ v St. Tomažu mu je pod vodstvom g. organista Franca Roveredo zadel žalostinko pri hiši in ob grobu nagrobno „Nad zvezdami“. Na grobu so domači g. župnik Janez Brabenec imeli ginljiv nagovor in se rajnemu v imenu faranov zahvalili za marljivo oskrbovanje cerkve. Rajni je bil tudi odlikovan z zaslužno kolajno, in tudi milostljivi knezoškof dr. Kahn so mu izrekli pismeno priznanje. Udeležba je bila velika in marsikateremu se je videla solza v očeh, ko je slišal ob grobu spominjati se uglednega moža. N. p. v m.!

St. Tomaž. (Podoknico) je napravil društveni pevski zbor 22. prosinca svojemu udu, nevesti Franci Ahac v Trdnji vasi. Na domu neveste so zapeli nekatere slovenske pesmi; društveni predsednik ji je v imenu društva čestital. Po želji neveste so se podali vsi na ženinov dom, h g. Jaricu, gostilničarju v Trdnjivasi in tam so vsem v veliko radost pvepevali slovenske narodne pesmi. Bog daj srečo novozakonskima!

St. Tomaž. (Poroka.) Dne 30. prosinca se je poročil v Gospi Sveti g. Jož. Kutnig, p. d. Kramar na Goričici z Marijo Pirker, p. d. Gregorjevo v Vogličah. Novozakonskima obilo sreče! **Žitaravas.** (Izobr. društvo „Trta“) je štel v preteklem letu 80 članov. Zborovanja je priredilo štiri, iger je uprizorilo četvero, pisemski

promet je znašal 27, odborovih sej je bilo pet. Denarnega prometa je bilo 710 K 48 v in sicer 359 K 13 v dohodkov in 351 K 35 v stroškov. Knjig se je prebralo 514. V odbor so zopet izvoljeni: Juri Bohncar, predsednik; vlč. g. župnik Zdravko Weiß, podpredsednik; Josip Rutar, tajnik; Josip Kurat, njegov namestnik; Anton Ožmalc, blagajnik; Miha Gregorn, namestnik; Pavel Kajžer, knjižničar. Računska pregledovalca: Vid Volavčnik in Janez Grile. Ob priliki občnega zbora predstavila so dekleta tudi igro „Dve materi“. Igra, že po vsebini lepa, je napravila še vsled izborne uprizoritve in primernih priprav najboljši utis. Imeli smo ta dan goste iz 6 ur oddaljenih Kort in sicer 3% vseh faranov z g. župnikom na čelu, in goste iz Železne Kaple. Hvala igralkam za trud in gostom za obisk, vsem skupaj pa na svidenje pri veselici dne 14. svečana!

St. Vid v Podjurski dolini. Prav dobro obiskan je bil shod, ki ga je priredila naša kmetijska podružnica dne 22. jan. popoldan pri Voglu v St. Primožu. Škocijanski župnik g. Poljanec je bil v svojem elementu in nam je v poldrugo uro trajajočem, a ne polgočasnem govoru podal zanimive slike o svojem poučnem potovanju v Švici. Da bi mogli vsaj nekoliko posnemati Švicarje, kako da oni gojijo sadjarstvo, živinorejo in oskrbujejo svoje travnike, pašnike in planine! To je bil res lep shod kmetom gotovo v korist, naši kmetijski podružnici, ki se sedaj po novih pravilih preosnuje, v ponos. Veliko posestnikov si je naročilo sadna drevesca in travna semena.

Grabaljavas pri Dobrlivasi. (Znidarjevo posestvo) je kupil g. Franc Ribnikar iz Otoč pri Podnartu na Kranjskem. Bil nam dober sosed!

Škocijan v Podjuni. Najstarejšega moža v naši župniji smo v sredo, dne 25. jan. pokopali. Bil je to Jernej Uran, Majerčin oče, ki je 61 let zvesto služil zmajraj istemu gospodu Egger-Helldorf v Bistrici v Rožu in v Lipici; kot valčni mojster v pokoju je preživel svoja stara leta v Škocijanu, pridno oskrbljen od svojih hčera in dosegel redko starost 91 let. Zanimivo je bilo poslušati starega moža, ko je pripovedoval o zlatih davnih časih v Bistrici in na Lipici. Veliko število ljudstva ga je spremlilo na zadnji poti in domači cerkveni zbor mu je zares lepo zapel v slovo ganljive nagrobnice. Naj v miru počiva!

Škocijan v Podjuni. (Ljudsko štetje.) Kakor drugod na Koroškem, tako so tudi pri nas štel in fabricirali veliko več Nemcev, kot jih je v resnici. Pravzaprav Nemcev s par priseljenci izjemami pri nas sploh ni, ampak isti, ki se izdajajo za Nemce, so „dajčgesindigte Slovenen“. In ti govore med seboj in s svojimi domačimi in s posli većinom slovenski. Kvečjemu bi se po pravici smelo naštetih okoli 50 takih, ki imajo nemški občevalni jezik, zdaj pa so jih naštel trikrat toliko. Ne vprašajte kako. Po vaseh, kjer je štel občinski tajnik g. Rebernik, se je štel kolikor toliko pravično. Po vaseh pa, kjer je štel davčni asistent iz Velikovca Simon Rannetsberger, ki se še bolj k pravičnim rajta, pa so kar polnili malhe z Nemci. Nagovoril je ljudi nemški, ljudje so ga razumeli in tudi nemški (kakor dobro je pač ravno šlo) odgovarjali in: alo marš vindišer, geh weg zu mir. Proti takim vladnim komisarjem za ljudsko štetje protestiramo. Kar je prav, je prav. Pravičen izkaz za ljudsko štetje v škocijanski občini ne sme izkazati takih, ki imajo nemški občevalni jezik, več kot 50; kar je več, je očitna laž in krivica.

Bistrica v Rožu. (Poroka.) Poročena sta bila dne 23. januarja t. l. v Križni cerkvi obče priljubljeni c. kr. nadstražnik in orožniški postajenačelnik g. Jan. Oitzl z gospico Šeli Kuraš, hčerko iz čislane Kramarjeve obitelji na Bistrici. Novemu zakonskemu paru obilo blagoslova in zadovoljnosti! Bilo srečno!

Izpod Obirja. (Važni sklepi.) V nedeljo, dne 22. prosinca t. l., vršil se je „pri Miklavcu“ v občini Žitaravas občni zbor podružnice „Südmärke“ za Dobrlovas, katere so se udeležili seveda skoro sami „pristni“ nemškutarji iz ondotne okolice. Neki hudomušni opazovalec nam poroča, da se je tam sklepalo o naslednjih točkah: 1. Deželnemu predsedniku baronu Heinu se izreka najtoplejša zahvala, ker tako ponižno uboga nemški „Volksrat“ in je v svoji pravicoljubnosti razpustil „Katol. politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“. Izreka se mu pa globoko sožalje, ker se mu ni posrečilo dobiti v roke knjig in premoženja društvenega. — 2. Zahvaljujejo se visokemu deželnemu svetu, da tako „po očetovski“ skrbi za slovenske otroke s tem, da jih hoče oropati slovenskega pouka iz krščanskega nauka in jih tako izneveriti veri in narodu. — 3. Soglasno se sprejme predlog, naj bi „Südmärke“ plačala vsem nemškonacionalnim učiteljem (!), ki so kot števeni komisarji delali po navodilih „Volksrata“,

vse njihove dolgove. — 4. Predlog, da se baron Hein proglasi za narodnega mučenika, je bil za sedaj še odklonjen. — Globoko ginjeni so se zborovalci razšli v ranem jutru drugega dne „na delo“. No, pa hajl!

Kathreiner Kneippova sladna kava

je le ena, posnem-
kov pa je več! Zato
pozor! Zahtevajte
in jemljite samo
izvirne zavoje
■ z imenom ■

Kathreiner

Kapla pri Dravi. (Agitacija) za občinske volitve v občini Svetnavas so začeli nemčurji prav divje razvijati. Uprizorili so strasten lov na pooblastila, v katerem se posebno odlikujejo razni pijanci, ki gotovo na račun volilnega fonda kar cele noči rogovilijo in potem čez dan leže kot klada pijani. Zvečer pa hajdi zopet na lov! Najbolj značilno pa je, da se najslabši gospodarji za občinske vaje najbolj pulijo. Kako bi ti z občinskim imetjem gospodarili, vsak lahko razvidi, ko pogleda njih lastno gospodarstvo, ki gre vedno bolj rakovo pot. Pač pravi buteljni bi morali biti, da bi dali občino v take roke. Če kdo s svojim ne zna gospodariti, koliko manj bo znal šele s tujim? Smo radovedni, koliko „gimpeljnov“ bodo ujeli.

Libeliče. Slavna „Hranilnica in posojilnica“ na Suhi je poslala lepo darilo 100 kron za našo šolo. Iskreno zahvalo izreka za to blagodušno darilo Krajni šolski svet Libeliče.

J. Srebotnik, B. Vernekar, M. Kramer,
nač. nam. odbornik. načelnik.

St. Ilj. (Umrta) je Podjerbergom dne 15. januarja zvečer p. d. Kranjčeva mati, žena obče spoštovanega, narodnega posestnika Karola Maierhofer. Dopolnila je 66. leto svoje starosti. Rodila se je v Liendlnovi družini v Gospi Sveti. Kakšno ljubezen in spoštovanje je uživala daleč na okoli ta vzorna krščanska žena, je najbolj pokazal nje naravnost veličastni pogreb. Od hiše je peljal pogrebni spreved veleč. g. Anton Teul, župnik v Bilčovsu, ki je kljub hudemu mrazu iz prijaznosti prihitel tako daleč. V St. Ilju pa ga je sprejel domači župnik veleč. g. Schneditz. Med neštevilnimi pogrebci so korakali za krsto, v veliko žalost utopljeni, rajne mož in sedem otrok, med temi eden duhovnik: Janez Maierhofer, župnik v Pokrčah. Na grobu je le-ta govoril o lepah lastnostih svoje ljube matere ter jo slikal kot dobro mater, ljubečo ženo, pridno krščansko gospodinjico in veliko dobrotnico ubogih. Vsi so čutili, da so izgubili iz svoje srede „srčno in hvaljeno ženo“, katero nam opisuje sv. Duh v bukvah Salomonovih (31, 10.). Posebno je imela rajna v časti delopuste, sobotne večere. Davno pred mrakom je moralo nehati vse delo in vsi domači velike kmetije so morali po večerji poklekniti k skupnemu rožnemu vencu. Zato ji je pa dobrotni Bog poklonil tako lepo smrt: ravno na sobotni večer po skupnem rožnem vencu. In to še na predvečer Sladkega Imena Jezusa, katerega je tako rada obiskovala v najsvetejšem zakramentu v farni cerkvi. Svoje dni je bila zjutraj prva pokonci, in vsako nedeljo in vsak praznik je spletla nov šopek svežih cvetlic ter ga poklonila s trnjem kronani Božji glavi na razpelu. Bog ji daj večni mir in pokoj!

Borovlje. (Čudna obsodba.) Razzodbe se ne smejo kritizirati, samo poročati jih smemo in te pravice se zaenkrat tukaj poslužujemo. V

Borovljah se Slovenci in nemškutarji tupatam hudo spoprimejo. Nemci se čutijo varne in zato napadajo domače, ti pa grejo seveda tožit, oni pa tudi. Tako je bilo tudi pred nedavnim časom, da je slavnóznani Epl, Jožef Fuger, obdan od pevskih društev „Edelweiß“ in „Alpenrose“ nahrulil in oklofal mirnega Slovenca Antona Ogriza, njegov tovariš, Martin Švarc, je stal kot priča zraven. Ogriz toži, Epl pa tudi, en dan pred obravnavo pa še Švarc dobi poziv obtoženca. Obravnava se prične: Epl privleče neki strgan havelok in ga pokaže v znamenje svoje nedolžnosti. Razgreta pravita Slovenca: „Kje pa smemo potem resnico govoriti, če ne pri sodnji,“ za kar bi kmalu bila disciplinirana. Sodnik: „Schauens den Fuger an, der verhält sich ganz ruhig.“ Obsodba pa je bila: Fuger, ki je tepel in po tleh valjal Ogriza, dva dni, Martin Švarc, ki je zraven stal in gledal, tri dni, Ogriz pa, ki je bil osušan in natepen — pet dni! Pripomnimo, da bo gospod Matzl v kratkem imenovan deželno-sodnim svetnikom.

Podljubelj. Veselica je 12. svečana. Začetek zvečer ob 4. uri.

Šteben. (Delovanje c. kr. orožniškega stražmojstra.) Da ostanem zvest svoječasni izjavi, da bom na to mesto zapisal ime tistega, ki v nemškonalnih liberalnih listih piše o meni in o drugih bektanjskih Slovencih neresnično in žaljiivo, naj izve vsa javnost, da je to delo c. kr. orožniškega stražmojstra Jožefa Mešner v Maloščah. Ta človek prakticira sedaj pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Beljaku ter se pripravlja torej za nepristransko politično službovanje.

A. Gastl.

Železna Kapla. Odbor slov. kat. izobraževalnega društva naznanja, da se bo vršil v nedeljo, dne 12. svečana t. l. letni občni zbor društva „pri Bošteju“ v Železni Kapli. Začetek ob 2. uri popoldne. Na sporedu je poleg običajnih poročil odbornikov in volitve novega odbora tudi velezanimivo predavanje č. g. Janeza Hornboka iz Pliberka o jeruzalemskem romanju na podlagi skioptičnih slik. Pobirala se bode tudi navadna članarina za l. 1911. Kdor se zanima za društvo in želi kaj lepega videti in zanimivega slišati, naj ne zamudi priti na ta shod!

25letnico je obhajal dne 1. svečana kot stavec v tiskarni Mohorjeve družbe gosp. Jožef Stergar.

Društveno gibanje.

Vabilo na letni občni zbor „Slovenskega šolskega društva“ v četrtek, dne 9. februarja t. l., v hotelu „Trabesingerju“ v Celovcu. Začetek ob 2. uri popoldne. Spored: 1. Poročilo vodstva. 2. Volitev novega odbora. 3. Govor. 4. Razni nasveti. — Ako bi občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, se ob 3. uri vrši z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki je sklepčen brez ozira na število udeležencev. (§ 14. pravil.) — Radi važnosti „Slovenskega šolskega društva“ za nadaljni razvoj slovenskega šolskega vprašanja na Koroškem prosi in pričakuje obilne udeležbe vodstvo.

Podravlje. Izobraževalno in tamburaško društvo „Sloga“ priredi v nedeljo, dne 5. februarja po blagoslovu popoldne ob 1/2 3. uri v Vošpernikovi gostilni svoj letni občni zbor s sledečim sporedom: Govor. Poročilo odbora. Pobiranje udnine. Volitev odbora. K obilni udeležbi vabi odbor.

Cerkvene vesti.

Prestavljeni so č. g. kaplani: G. Sebastijan Einetter iz Beljaka v Kot; g. J. Suntinger iz Zagorice v Beljak; g. F. Gütl iz Irschna v Rengersdorf; g. A. Pirker iz Rengersdorfa v Irschen.

Prezentirana sta: Č. g. Andrej Christof, župnik v Malem Št. Vidu za župnika v Šmarju v Labudski dolini; č. g. Ljud. Hafner, župnik v Št. Rupertu pri Beljaku, kot župnik v Trgu.

Razpisana je župnija Mali Št. Vid do 9. sušca t. l. (patron deželni vladar), župnija Šent-Rupert pri Beljaku do 10. sušca t. l. (patron: Krška škofija in grof Dietrichstein.)

Kaj je novega po svetu.

V. emisija delnic Jadranske banke v Trstu. Kakor se nam poroča, je zanimanje za novo emisijo delnic Jadranske banke tako veliko, da se zamore že danes z gotovostjo računati s tem, da bode tudi tokrat na subskripcijo izložen znesek prepisan. Delnice Jadranske banke so notirane na tržaški borzi in je preskočil njih kurz na K 440— do K 450—. Še to leto bodo delnice Jadranske banke notirane tudi na dunajski in

praški borzi, kjer se že danes pojavlja zanimanje za ta naš, za nalaganje denarja zelo ugodni papir. Opozarjamo ponovno na današnji inserat glede nove emisije, kakor tudi na to, da otvarja Jadranska banka ravnokar svojo filialko v Ljubljani, s čimur bode v znatni meri razširila svoj dosedanji delokrog.

Svetujemo Vam, da revmatične in protinske bolezine v križu in po ndih, trganje v ledjih, ne zanemarite. Dvanajsterica za poskušnjo Fellerjevega fluida z znamko „Elza-fluid“ stane samo 5 kron. Učinkljive prvine rabarbar-korenine, ki pospešujejo preosnovo, tedaj izboljšujejo kri, vsebujejo bolečine utehajoče, tek pospešujejo, krč olajšujejo Fellerjeve odvajalne rabarbara-kroglice z znamko „Elza-kroglice“. 6 škatel franko 4 krone. Razpošilja E. V. Feller v Stubici, Elza-trg 67 (Hrvatsko).

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začetni blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarje, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,
ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Klub slovenskih amater-fotografv v Ljubljani. Odbor društva javlja, da se je v svoji prvi odborovi seji izvolilo naslednje funkcionarje: Predsednik: Vesel Fran; namestnik: Dr. Cerh Josip; tajnik: Čadež Karol; namestnik: Tavčar Ivo; blagajnik: Kramar Josip; društveni gospodar: Kunaver Josip; odbornika: Brinšek Bogomil in Badiura Rudolf. Ustanovni občni zbor jo postavil letno članarino rednim članom 12 K. Odbor je sklenil glede plačevanja članarine rednim članom, da jo plačujejo ali celoletno, polletno, četrtletno, pa lahko plačujejo tudi mesečno. V vseh slučajih se plačuje članarina naprej ter se pošilja na naslov društva. Vpisnina znaša glasom društvenih pravil 1 K, ki jo plača član, ko je sprejet v društvo. Sklenilo se je tudi na ustanovnem občnem zboru, da vsak na novo pristopivši član prispeva poleg imenovane vpisnine prostovoljno s primernim prispevki, da bode društvo moglo uspešneje izvrševati svoj cilj in tudi čimprej nuditi vse udobnosti svojim članom. Odbor pričakuje, da člani in

prijatelji novoustanovljenega društva k njemu pristopijo ter delajo z vso vnemo in v prid ter korist društva.

Odbor.

„Mir“ je edino glasilo koroških Slovencev.

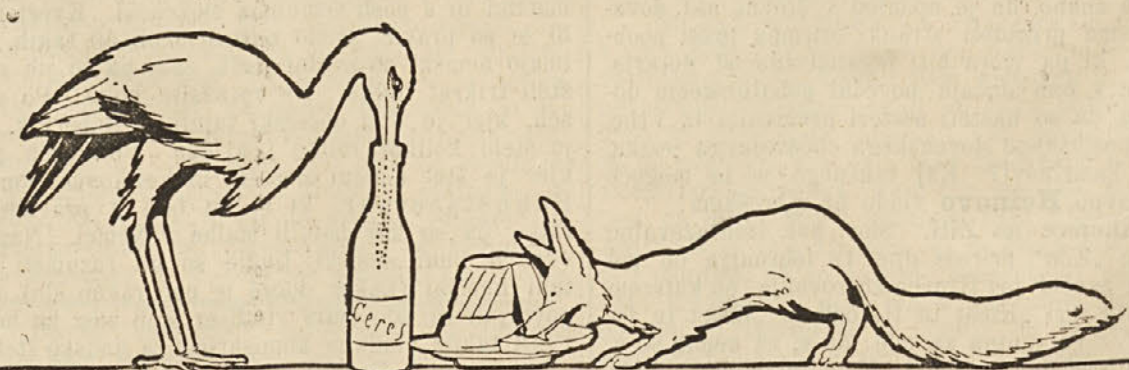
Tržne cene v Celovcu

26. prosinca 1911 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg				80 litrov (biren)	
	od		do		K	v
	K	v	K	v		
Pšenica	22	30	23	—	14	37
Rž	18	—	18	50	10	56
Ječmen	—	—	—	—	—	—
Ajda	16	94	17	75	8	50
Oves	17	20	18	—	6	25
Proso	—	—	—	—	—	—
Pšeno	—	—	28	57	18	—
Turščica	—	—	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—	—	—
Fižola rdeča	—	—	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	—	8	88	4	—
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—
Seno, sladko	6	—	7	—	—	—
„ kislo	3	—	5	50	—	—
Slama	3	—	4	50	—	—
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—	—

Mleko, 1 liter	—	24	—	28		
Smetana, 1 „	—	60	1	20		
Maslo (goveje) 1 kg	2	80	3	20		
Surovo maslo (putar), 1 „	3	—	3	60		
Šlanina (špeh), povoj, 1 „	2	20	2	40		
„ surova, 1 „	1	90	2	10		
Svinjska mast 1 „	2	20	2	30		
Jajca, 1 par	—	20	—	24		
Piščeta, 1 „	2	40	2	60		
Race	—	—	—	—		
Kopuni, 1 „	8	—	10	—		
30 cm drva, trda, 1 m ³	3	20	3	60		
30 „ „ mehka, 1 „	2	90	3	10		

Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov				Prignalo	Prodalo
		žive vage		zaklana			
		od	do	od	do		
		v k r o n a h					
Konji	—	—	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—	—	—
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—	—
„ za vožnjo	—	—	—	—	—	—	—
Junci	—	—	—	—	—	—	—
Krave	—	—	—	—	—	—	—
Telice	—	—	—	—	—	—	—
Svinje, pitane	—	—	140	148	79	79	—
Praseta, plemena	—	—	—	—	—	—	—
Ovce	—	—	—	—	—	—	—

Sadni soki Ceres in jedilna mast Ceres

so najslastnejša pijača in živila.

Popolnoma naravna.

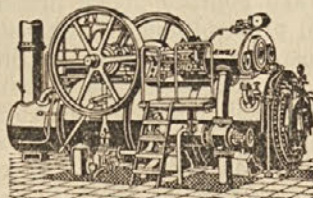
Bruselj in Buenos Aires 1910: 3 velike nagrade.

R. WOLF

Magdeburg - Buckau,

Podružnica Dunaj, III., Heumarkt 21.

Patentni

vročeparni lokomobili

z brezventilnim preciznim upravljanjem.

Izvirna sestava Wolf 10—800 HP

Najbolj dovršeni in gospodarski stroji

za industrijo in poljedelstvo.

Vseh izdelkov nad 720.000 HP.

Poživljenje krvnega obtoka, pospeševanje živčnega delovanja, utrjenje kože proti prehlajenju
se doseže, če rabimo

Za umivanje glave, ust, oziroma zobov in za olepšanje polti
je neobhodno potrebno

Diana-francosko žganje.

Vaš zdravnik

Vam rad priporoči Diana-francosko žganje vsled njegovega razkužilnega in hkrati oživljajočega učinka, kojega glavni vzrok je primes — Mentola. — Glavna snov Diana-francoskega žganja je najfinejši, dvakrat ohlajeni vinski destilat.

Zgorajšnja varstvena znamka Vas štiti pred prenebradami. Zahtevajte pri nakupu le pristno Dianafrancosko žganje in pazite na to, da bo imela steklenica vtisnjeno ime „Diana“, zamašek in plomba z gornjo varstveno znamko.

Domač prijatelj

v pravem pomenu besede se sme imenovati naše Diana-francosko žganje vsled svojega izvrstnega učinkovanja in svoje mnogostranske porabljivosti. Cena male steklenice K — 50, srednje steklenice K 120, velike steklenice K 240. Dobiva se povsod, kjer ne, naravnost od tovarne francoskega žganja, društva z o. z., **Dunaj, I., Hohenstaufengasse 3r.**

V. emisija delnic JADRANSKE BANKE v Trstu.

Vabilo na subskripcijo.

V preteklem letu je izvršil upravni svet Jadranske banke v Trstu le deloma sklep občnega zbora z dne 14. marca 1909 s tem, da je izdal 2500 delnic à K 400.—, to je K 1.000.000.— nom. in povišal na ta način delniško glavnico našega zavoda na K 4.000.000.—. Tozadevna subskripcija je imela tak uspeh, da ni bilo niti mogoče zadovoljiti vseh subskribentov.

Razvoj poslov Jadranske banke v preteklem letu je napotil upravni svet, da je sklenil v seji dne 28. decembra 1910, povišati v smislu pooblaščenja navedenega občnega zbora delniško glavnico za nadaljna dva milijona kron in izdati v to svrhu

5000 delnic à K 400.—, t. j. K 2.000.000.— nom.

po nižje navedenih pogojih.

Z izvršitvijo tega sklepa se bo povišala delniška glavnica našega zavoda na **K 6.000.000.—**, tako, da bo postala Jadranska banka največji avstrijski jugoslovanski bančni zavod. Bilančni uspeh preteklega leta odgovarja percentualno uspehom prejšnjih let, vključno temu, da je bil četrti milijon šele od 1. junija 1910 zavodu na razpolago. Zato namerava upravni svet predlagati občnemu zboru izplačanje zopet iste, t. j. 6%—ne dividende za preteklo leto in dotirati z večjim zneskom rezervne fonde, kateri bi se na ta način, upoštevaje ažio nove emisije, kmalu podvojili. Tudi ni izključeno, da bo občni zbor z ozirom na bilančni rezultat zahteval povišanje dividende. V zadnji seji upravnega sveta se je sklenilo tudi, zahtevati od vlade dovoljenje za nadaljno povišanje delniške glavnice do zneska K 12.000.000.— in spremeniti v tem smislu pravila Jadranske banke.

Za V. emisijo delnic Jadranske banke v Trstu veljajo sledeči pogoji:

a) **imejtelji delnic prejšnjih emisij** imajo pravico prvenstva (opcije) in sicer so upravičeni, zahtevati na podlagi vsakih 2 delnic 1 delnico nove emisije **po kurzu K 425.— za delnico;**

b) **delnice, katere eventualno vsled neizvršitve opcijske pravice preostanejo**, so na razpolago novim subskribentom in tudi imejteljem starih delnic, v kolikor bi podpisali večje število delnic, nego jim na podlagi opcije pripada, **po kurzu K 445.— za delnico.**

Prijave za nove delnice se sprejemajo do 15. februarja 1911 in je treba vplačati za vsako podpisano delnico takoj pri subskripciji K 200.— kot prvi obrok in ob enem kavcijo, **ostanek pa** — upoštevaje svoječasno položeno kavcijo — **po repartitiji delnic**, katere izid se vsakemu subskribentunaznani najpozneje do 15. marca 1911.

Nove delnice participirajo že na dobičku za leto 1911 in zato morajo se vplačati 5%—ne obresti od nom. zneska od 1. januarja t. l. do dneva izplačila. Od vplačanega prvega obroka, oziroma kavcije odobri banka subskribentom tudi 5%—ne obresti. Subskribentom je dovoljeno vplačati takoj pri subskripciji celi znesek podpisanih delnic.

Kurzni dobiček (ažio) pripade kakor že zgoraj omenjeno, po odbitku stroškov in pristojbin nove emisije, **rezervnemu zakladu banke.**

Upravni svet je določil za V. emisijo delnic skoraj isti kurz, kakor je veljal za IV. emisijo z namenom, da bi omogočil subskribentom, na katerih prijave se s. č. ni mogel ozirati, nabavo delnic pod ugodnimi pogoji in bi pridobil Jadranski banki z določenjem nizkega kurza nadaljne interesente.

Prijave na nove delnice se sprejemajo:

V TRSTU: pri blagajni banke.

V OPATIJI: pri blagajni banke.

V DUBROVNIKU: pri Hrvatski vjeresijski banki in njenih podružnicah v Šibeniku, Zadru in Spljetu, in pri Dubrovački trgovački banki.

NA DUNAJU: pri Zivnostenski banki pro Čechy a Moravu, pri Osrednji banki českých hranilnic in Češki industrialni banki

V LJUBLJANI: pri Ljubljanski kreditni banki in njenih podružnicah v Celovcu, Spljetu, Sarajevu in Gorici, in pri Trgovsko-obrtni banki.

V PRAGI: pri Zivnostenski banki pro Čechy a Moravu, pri Osrednji banki českých hranilnic in Češki industrialni banki.

V SPLJETU: pri Prvi pučki dalmatinski banki.

V SUŠAKU: pri Banki i štedionici za Primorje in njenih podružnicah na Reki in v Bakru.

V ZAGREBU: pri Prvi hrvatski štedionici in njenih podružnicah v Varaždinu, Osjeku, Vel. Gorici, Sisku, Virovitici, Cerkvenici, Reki, Zemunu, Belovaru, Delnicah in Kraljevcu.

Pri navedenih subskribentih mestih morajo se tudi deponirati stare delnice v svrhu izvršitve opcijske pravice.

Za slučaj, da javna subskripcija prekorači znesek nove emisije, pridržuje si upravni svet pravico repartitije delnic med subskribente.

Upravni svet Jadranske banke v Trstu.

Opomba: Jadranska banka pošlje vsakemu interesentu na zahtevo položnice avstrijske ali ogrske poštne hranilnice, tako, da more slediti pošiljatev denarja brez vseh stroškov za subskribenta.

V svrhu izvršitve opcijske pravice zadostuje predložiti samo plašče delnic (delnice brez kuponskih pol.)

Štrajk visokošolcev v Krakovu. Svobodomiselní krakovski visokošolci so začeli štrajkati predavanja, ker predava na vseučilišču katoliški nčenjak P. Zimmermann. Ker se katoliškomisleči dijaki, kakih 200 po številu, niso marali udeležiti štrajka, so liberalni dijaki naskočili univerzo, s silo vlomili vrata in pridrli v vse sobe, kjer so predavali profesorji. Razbili so klopi in se začeli s katoliškimi dijaki pretepati. Profesorji so bili seveda prisiljeni, prekiniti predavanja. Ker je bilo štrajkovcev kakih 600, so izrinili iz vseučilišča katoliške dijake in zastražili vse vhode. Pri spopadih je bilo ranjenih nad 30 dijakov. Prišla je policija in poklicali so tudi vojaštvo, ki je obkolilo vseučilišče. Liberalni študentje, povečini bojda židje, se ne upajo ven, ker vejo, da se jih takoj aretira, ko zapustijo univerzo.

Strašen zločin. V Bohumu na Nemškem je neki ljubosumen mož napadel svojo ženo s kladivom in jo bil po glavi, da je padla v omotico; nato jo je pehal z nožem in ji zadel več hudih ran. Nato je začel obdelovati s kladivom spečo enajstletno hčerko v postelji in jo končno zaklal. Drugi trije malčki so se vzbudili, jokali in z povzdignjenimi rokami prosili očeta, naj jim prizanese. Oče je pa vse tri zaklal, obesil dva mrtva trupla na postelj, dva na vrata in se tam tudi sam obesil. Ženo, ki je morala vse to mirno zraven gledati, ne da bi mogla pomagati, so prepeljali v bolnišnico.

Čehov je na Dunaju okoli 400.000, tako da je Dunaj največje češko mesto. Čehi imajo tam 4 banke, 13 posojilnic, 14 podružnic društva „Komenský“, 4 ljudske šole (zasebne seveda),

6 zasebnih jezikovnih šol, 8 pevskih društev, 26 čitalnic, 28 dijaških društev, 21 sokolskih društev, 15 športnih društev, 23 političnih društev, 6 stavbenih društev, 10 cerkvenih društev za slovansko božjo službo, 27 strokovnih društev, 16 delavskih društev, 8 dobrodelnih društev, tri češke dnevniške, 9 tednikov, 14 polmesečnikov, 18 mesečnikov in 5 časniških korespondenc. Vajeniški naraščaj je v večini češki ter dosega v nekaterih okrajih 70—75 odstotkov. Tako naši severni bratje. In kako mi? Slov. ljudski učitelj.

Listnica uredništva.

VII. izkaz darov za „S. D. D.“ Č. g. Št. Bayer 20 K. Č. g. Jan. Šnedic, Vetrin, 20 K. „Gos“ 1 K.

F. P. v K.: Te vrste pritožbe je bolje poslati z več podpis naravnost na poštno ravnateljstvo v Gradcu. Zdravi!

V zalogi **Družbe sv. Mohorja v Celovcu**
je na novo izšla knjiga:

Razlaganje cerkvenega leta (slovenski Goffine).

Priredil **msgr. Valentin Podgorc.**

Mehko vez. K 4.—, za družnike K 3.—, po pošti 40 vin.
več. — Trdo vez. K 5.40, za družnike K 4.—, po
pošti 40 vin. več.

Vabilo

na

= občni zbor =

Posojilnice Marija na Zili,

registrovane zadrage z neomejeno zavezo,
ki bo

v nedeljo, dne 12. svečana 1911, ob 3. uri po-
poldne, v župnišču na Zili.

Dnevni red:

1. Čitanje revizijskega poročila.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo računskih pregledovalcev in odo-
britev letnega računa.
4. Sklep glede čistega dobička.
5. Izvolitev načelstva in računskih pregle-
dovalcev.
6. Raznoterosti.

K obilni udeležbi vabi vse zadružnike

načelstvo.

Louske puške

vseh sestav, priznana
delo prve vrste, z
najboljšim strelnim
učinkom. priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško.
Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Kmetija

v bližini Vrbskega jezera, v Škofičah ob jezeru
se prodaja po ceni, obsega 17 do 18 orolov njiv
in travnikov, blizu ležeč gozd, arondirano, po-
slopa novo in priročno zidana, posebna hišica itd.
Dopise in ponudbe na upravištvu „Mira“ št. 2.

OVES („Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in
najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za
krmo, na njivi pa se ne uleže. Ker se ta oves na redko
seje, zadostuje 60 kg za eno oralo. — Podpisani pošilja 25
kg za 9 kron, 50 kg za 17 kron, 100 kg za 32 kron z
vrečo vred. Vzorce po 5 kg s pošto franco proti 3 krona
20 vin. predplačila.

Benedikt Hertl, grajščak, grad Golič
pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Loterijske številke 21. januarja 1911:

Gradec 78 49 64 25 20

Dunaj 34 37 16 51 56

Loterijske številke 28. januarja 1911:

Linc 87 39 6 5 57

Trst 46 64 22 32 90

Brady-jeve želodčne kapljice, prej
Marijnocelske kapljice imenovane, z
Marijnocelsko Materjo božjo
kot varstveno znamko

so najboljše, več nego trideset let pre-
skušeno sredstvo zoper vsakovrstne
težave prebavljanja, gorečico, za-
prtje, bolečine v želodcu, narejanje
kisline itd.

Varovati se je treba pred enako glasečimi se
posnemanji in ponaredbami in paziti na ob-
stransko varstveno znamko s podpisom

C. Brady

Dobiva se v lekarnah. — V pokrajini se po-
šilja po lekarnarju **C. Brady**, Dunaj, I.,
Fleischmarkt 2/385.

6 steklenic za K 5.—, 3 podvojne steklenice
za K 4.50 franko.

Pozor!

Slavnemu občinstvu priporočam ravnokar na novo izšle

slovenske gramofonske plošče

25 cm premer, na obe strani svirajoče, komad od K 3.—
do K 3.50.

Obenem tudi priporočam najboljše in najtrpežnejše

avtomatične gramofone,

posebno za gostilničarje koristne.

Se priporočam za cenjena naročila

Ivan Bajželj, Ljubljana, Kolizej.

Berite! Berite! Berite!

**Lepo Pušnikovo posestvo v
Klopičah pri Velikovcu**

(kateremu je težko najti para) se da

na veliko let v najem.

Posestvo ima za blizu 100 birnov najlepših njiv,
veliko lepih travnikov, za 24 govedi lepe in
dobre paše. Ima lepe hiše, hleve itd., obilno
vsakovrstnega sadja (za 7 do 17 polovniakov
mošta). Mleko se prodaja drago v Veli-
kovcu. Tudi vsi drugi pridelki se prodajo drago
v Velikovcu ali Celovcu. Dobro urejeni gospo-
darski stroji so zraven. Najemnik mora
imeti inventar ali pa 6000 do 8000 kron.

Nadaljna pojasnila pod:

J. J. P., pošta Galicija, Koroško.

Pismu se mora pridejati za 1 krono poštini
znamk, drugače se ne odgovori.

Ne grešite

zoper Vaš žolodec,

ampak podpirajte njegovo službo kot prebavljajoči
in očiščujoči ud.

Preizkušeno iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli
skrbno pripravljeno, tek zbujačo in prebavljajočo pospešujočo
in lahko odvajajočo domače zdravilo, ki ublaži in odstrani
znane posledice nezmernosti, slabe diete, prehlajenja in zopr-
nega zaprtja, na pr. gorečico, napenjanje, nezmerne tvoritve
kislin ter krče je **dr. Rose balzam za že-
lodec** iz lekarn B. Fragnerja v Pragi.

SVARILO! Vsi deli embalaže
imajo postavno de-
ponovano varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA: **LEKARNA**

B. FRAGNER-ja, c. in kr. dvornega
dobavitelja,
„Pri črnem orlu“, **PRAGA, Mala strana 203,**
vokal Nerudove ulice.

Po pošti se razpošilja vsak dan.

Cela steklenica 2 K, pol steklenice 1 K. Proti naprej vpo-
šiljati K 1.50 se pošlje mala steklenica, za K 2.80 velika
steklenica, za K 4.70 dve veliki steklenici, za K 8.— štiri ve-
like steklenice, za K 22.— 14 velikih steklenic poštne prosto
na vse postaje avstro-ogrške monarhije.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogr.

**Prva tovarna za beljenje, barvarstvo
in kotonov tisk**

prodaja, dokler je kaj v zalogi

ostanke

Šifonove in tkalne ostanke meter po 40
vinarjev, najmanjša oddaja 40 metrov, dol-
gost 3—12 metrov.

**Satinove, keperjeve in delainove
ostanke** meter po 40 vin., najmanjša od-
daja 40 metrov, dolgost 2—10 metrov.

Klotove ostanke, črne in barvane, meter
po K 1.15, najmanjša oddaja 20 metrov, dol-
gost 1—6 metrov.

Pošiljatve po povzetju na trgovce in zaseb-
nike od

Leo Strass v Nachodu 7.

Jožef Božič v Celovcu

Beljaška cesta št. 14

priporoča svojo trgovino s **špecerijakim blagom** ter de-
željnimi pridelki kakor svojo bogato sortirano zalogo z naj-
boljšim blagom in z najtočnejšo posredstvom.

Prečistim župnijskim uradom priporoča patentirano
posebno fino kadijo, francoski steni itd.
olje za večno luč, Naročila se tudi sprejemajo v Pav-
liševi ulici št. 7.

**: Hotel Trabesinger v Celovcu :
Velikouška cesta št. 5**

se priporoča

potnikom, ki prenočujejo v Celovcu.

Tukaj najdejo lepe, snažne in po zimi
zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne
jedi, dobro pijačo po ceni.

Veliko dvorišče za vozove in tri hleve za konje.

Za zabavo služi

kegljišče, po zimi zakurjeno.

Po leti sedi na senčnatem vrtu.

V tem hotelu najdete vsak dan **prijetno slovensko
družbo**, posebno v sredah zvečer.

Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus. Lastnik: **Ivan Millonig.**

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica K 5.000.000.

Rezervni fond K 450.000.

Denarne vloge **4 1/2 %** od dne vloge
obrestujemo po **4 1/2 %** do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjuje in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčenje zapadle kupone.

Daje predjume na vrednostne papirje. — Zavaruje

srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavojce.

— Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu,
Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček
300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom.
Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na
leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vpla-
čevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.